

Un jesuïta a la Seu de Pere

JAUME AYMAR I RAGOLTA

Director

Quan Ignasi de Loiola va escriure els Exercicis Espirituals, que a tants han ajudat i ajuden al discerniment fins i tot des de la vida quotidiana, es va inspirar en part en els manuscrits de Ramon Llull als quals va accedir a la Sorbona de París, on es va formar. Com ha explicat recentment el P. Josep M. Benítez, historiador, aquell principi i fonament ignasià dels exercicis («L'home és criat per lloar, reverenciar i servir Déu Nostre Senyor...») bevia en la font lul·liana dels *proverbis* de l'insigne místic, teòleg, filòsof, missioner, que alhora seguia les petjades lluminoses de Francesc d'Assís. Després l'imaginari popular ha arribat a contraposar l'espiritualitat de franciscans i jesuïtes.

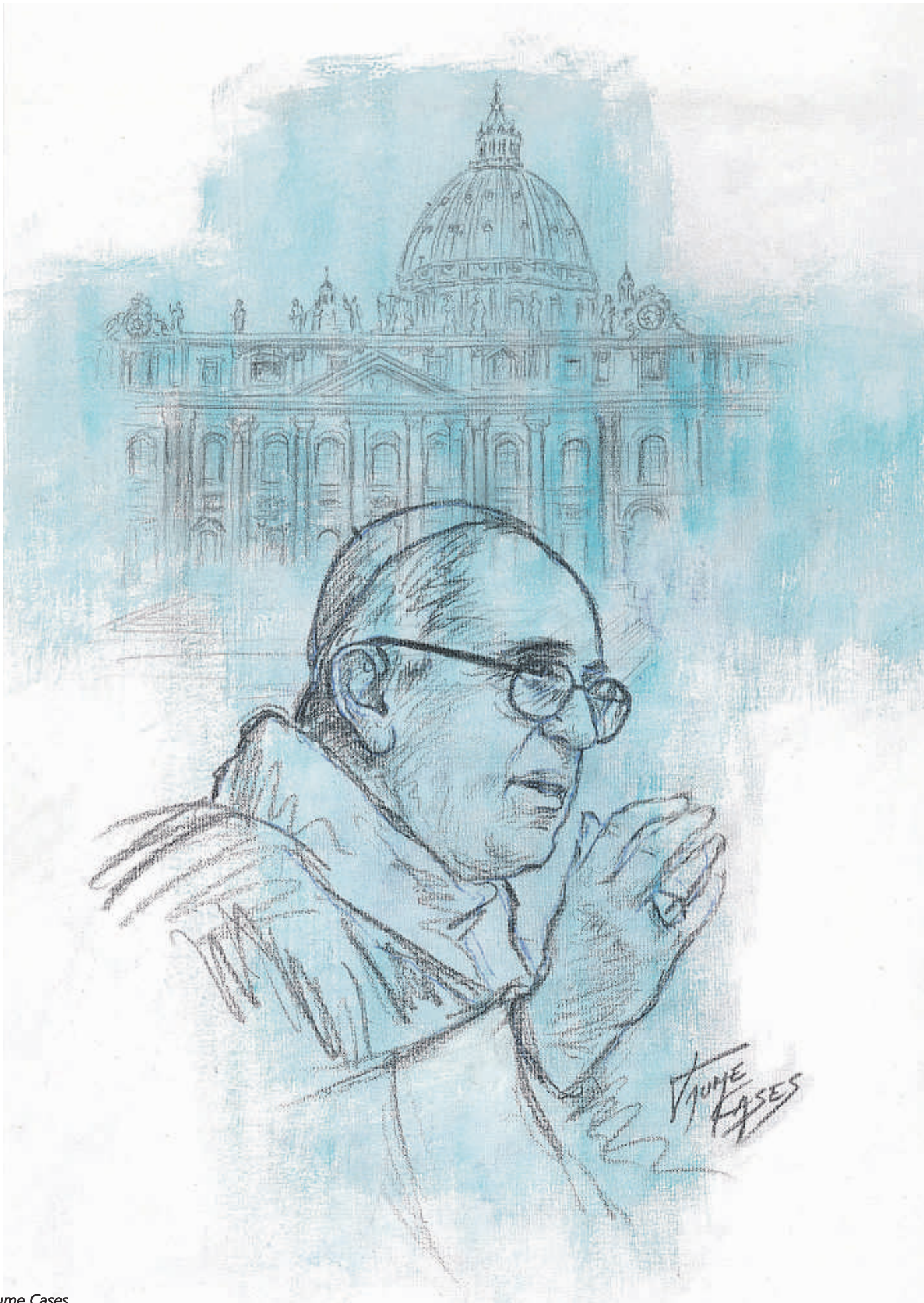
Poc podia pensar aquell pelegrí de Loiola que, segles després, un Papa sorgit de la Companyia en faria la síntesi escollint el nom de Francesc i parlant de fraternitat, la que enaltia el pobrissó d'Assís, i recordant-nos que els diversos carismes s'enriqueixen en el teixit de l'Església.

Iñigo, el pobre estudiant que demanava almoïna en una capella de Santa Maria del Mar de Barcelona, que no volia dignitats i que en el moment de la mort ja tenia mil seguidors a tot el món, no es podia imaginar que segles després un fill seu espiritual ocuparia la Seu de Pere, d'aquell Summe Pontifex envers el qual ell i els seus farien un vot de singular obediència.

Poc es podia imaginar aquell soldat basc convertit, que va establir que els seus seguidors fessin un quart vot d'obediència al Sant Pare, que un fill seu espiritual arribaria precisament a Papa.

Poc podien pensar aquells abnegats missioners jesuïtes de les reduccions del Paraguai o d'altres indrets recòndits, aquells que van haver de deixar els seus indis en qui es va inspirar magníficament la pel·lícula *La Misión* (per cert, assessorada per la Companyia), que un dia un Papa vingut del Sud, un home que deïa missa entre els drapaires de Buenos Aires, seria escollit Papa.

Poc es podien imaginar aquells jesuïtes del segle XVIII que es van veure calumniats, ultratjats, desposseïts i exiliats, que tres segles després un membre insigne de la Companyia ocuparia la Seu de Pere. Però la història de l'Església és així. Santa i pecadora, amb vocació divina però feta per homes de carn i ossos.

Jaume Cases

El papa Francesc inicia un camí de fraternitat i amor en l'Església

ÉS EL PONTÍFEX NÚMERO 266 DE LA HISTÒRIA DE L'ESGLÉSIA

MERCEDES DE LA TORRE
Corresponsal a Roma

L'Església té el nou Successor de Pere, el papa Francesc, que va ser escollit la tarda del dimecres 13 de març pels 115 cardenals reunits en conclave a la Capella Sixtina. Així, en el segon dia de conclave, l'Esperit va inspirar els cardenals per escollir com a successor de Benet XVI el cardenal argentí, arquebisbe de Buenos Aires, Jorge Mario Bergoglio.

Els 115 cardenals electors van fer cinc votacions a la Capella Sixtina després d'haver-se reunit en conclave dimarts 12 de març a la tarda per escollir el papa Francesc amb almenys dos terços dels electors, és a dir, 77 vots, que constitueix el 266è Pontífex de la història de l'Església.

Els fidels reunits a la plaça de Sant Pere del Vaticà van poder veure la *fumata* blanca dimecres 13 de març a les 19.06 hores. Era només la tercera ocasió en la qual els fidels s'havien aplegat a la plaça de Sant Pere per esperar «la notícia» de la xemeneia de la Sixtina. Les altres dues ocasions de *fumata* negra van ser el dimarts 12 de març a les 19.41 hores i la segona el dimecres 13 de març al matí, a les 11.38 hores.

Va passar poc més d'una hora, entre el fum blanc i l'anunci de l'*Habemus Papam*. El nou Papa va entrar a «l'habitació de les llàgrimes» a prop de la Capella Sixtina per vestir-se amb la sotana blanca i el solideu blanc. Després va tornar a la Capella Sixtina per celebrar una petita cerimònia amb una pregària i un passatge de l'Evangeli. En aquell moment, tots els cardenals van demostrar obediència al nou Pontífex i després van cantar el *Te Deum*. A més, per primer cop, el nou Pontífex va anar a la Capella Paulina per pregar uns minuts abans d'aparèixer al balcó central de la basílica de Sant Pere.

Sobre aquest aspecte, el portaveu vaticà, el pare Federico Lombardi, va indicar que «el Sant Pare va saludar la multitud portant al coll la mateixa creu pectoral que duia aquests dies: no va escollir la creu pectoral del Papa per a les grans cerimònies, ni tampoc no es va posar la musseta vermella que pot portar un Summe Pontífex, ni l'estola». I va afegir: «És significativa l'elecció del nom, Francesc, com Francesc d'Assís, que recorda tant l'espiritualitat i la pobresa evangèliques.»

A les 20.12 del dimecres 13 de març, el cardenal protodiaca, Jean Louis Tauran, va aparèixer al balcó central de la basílica de Sant Pere, va pronunciar l'esperat *Habemus Papam* i va fer l'anunci en llatí del nom del nou Successor de Pere, el cardenal Jorge Mario Bergoglio, com a papa Francesc: «*Anuntio vobis gaudium magnum; habe-*

Agustí Codinach

mus Papam: Emintensissimum ac Reverendissimum Dominum, Dominum Georgium Marium Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Bergoglio qui sibi nomen imposuit Franciscum.»

Després, la multitud de pelegrins es va alçar en ovació unànime, i van rebre el nou Bisbe de Roma, pastor universal, principi i fonament de la unitat de la família catòlica.

Sobre el nom del nou Papa, el pare Federico Lombardi va destacar que «el seu nom com a Papa és Francesc, no Francesc I, perquè és el primer Pontífex que porta aquest nom. Si després d'ell, l'escollís un altre Papa, llavors aquell sí que seria Francesc I».

Primera aparició del papa Francesc

El papa Francesc es va presentar per primer cop després de l'*Habemus Papam* per impartir la benedicció *urbi et orbi* dimecres 13 de març al vespre, davant de milers de fidels reunits a la plaça de Sant Pere i a la Via della Conciliazione. Va ressaltar que «comencem aquest camí: bisbe i poble». Un camí que va indicar que serà «de fraternitat, d'amor, de confiança entre nosaltres».

La seva primera aparició va estar plena de gestos que mostren la seva personalitat i indiquen com guiarà la barca de l'Església. Va aparèixer amb sotana blanca, amb la creu episcopal, va saludar tothom com a «germans i

Papa Francesc

- Cardenal Jorge Mario Bergoglio, s.j.
- Arquebisbe de Buenos Aires i primat d'Argentina
- Va néixer a Buenos Aires el 17 de desembre del 1936
- Va ser ordenat sacerdot el 13 de desembre del 1969
- Joan Pau II el va nomenar bisbe titular d'Auca i auxiliar de Buenos Aires el 20 de maig del 1992 i va ser consagrat bisbe a Buenos Aires el 27 de juny del 1992
- Nomenat pel papa Joan Pau II arquebisbe coadjutor de Buenos Aires el 1997. N'és arquebisbe el 1998
- Creat cardenal pel papa Joan Pau II en el consistori del 21 de febrer del 2001, amb el títol de Sant Robert Belarmino

germanes», i va explicar amb senzillesa: «Sabeu que el deure del conclave era donar un bisbe a Roma.» Aquí, va indicar que ve d'un altre continent, d'un país lluny d'Europa i va dir: «Sembla que els meus germans cardenals han anat a cercar-lo gairebé a la fi del món..., però som aquí», i va agrair l'acollida. En aquell moment, no es va presentar com a Pontífex, sinó com a bisbe. Va afirmar que «la comunitat diocesana de Roma té el seu bisbe». I va afegir: «Gràcies.»

Un gest que va mostrar gran qualitat humana va ser recordar el seu predecessor i pregar plegats per ell. «Abans que res, voldria pregar pel nostre bisbe emèrit, Benet XVI. Preguem tots junts per ell, perquè el Senyor el beneeixi i la Mare de Déu el protegeixi.» No només es va quedar en les paraules, sinó que va guiar com a pastor les seves ovelles i va resar amb senzillesa el Parnostre, l'Avemaria i el Glòria.

Després va descriure el moment actual de l'Església amb la imatge del camí i va assenyalar que «ara, comencem aquest camí: bisbe i poble. Aquest camí de l'Església de Roma, que és la que presideix en la caritat totes les Esglésies. Un camí de fraternitat, d'amor, de confiança entre nosaltres». «Preguem sempre per nosaltres: l'un per l'altre. Preguem per tothom, perquè hi hagi una gran fraternitat.»

Posteriorment, va confiar que desitja evangelitzar en primer lloc Roma. Va dir que «aquest camí d'Església,

que avui comencem i en el qual m'ajudarà el meu cardenal vicari, aquí present, sigui fructífer per a l'evangelització d'aquesta ciutat tan bonica».

Molt significatiu va ser que abans de donar la seva primera benedicció del pontificat, va demanar que preguessin per ell; va guardar silenci i va acotar el cap perquè tothom pogués pregar per ell. Així ho va indicar: «Us demano un favor: abans que el bisbe beneeixi el poble, us demano que vosaltres pregueu perquè el Senyor em beneeixi: la pregària del poble, demanant la benedicció per al seu bisbe. Fem en silenci aquesta pregària vostra per mi...» El silenci a la plaça de Sant Pere en aquell moment va ser impressionant.

En acabar, va impartir en llatí la benedicció *urbi et orbi* que només la imparteixen els Pontífexs per Nadal i Pasqua, i va indicar que la donava «a tothom, a tots els homes i dones de bona voluntat». Després de la benedicció, va agrair novament l'acollida, va demanar als fidels que preguessin per ell i va anunciar que l'endemà aniria a pregar a la Mare de Déu perquè protegís tot Roma.

Tot seguit, el Papa va sopar amb els cardenals a la Casa Santa Marta del Vaticà, a la qual es va desplaçar en el darrer autobús que havia de traslladar els prelats, en comptes de fer servir la limusina papal aparcada al Palau Apostòlic. El Pontífex va compartir el sopar amb els cardenals i, segons l'arquebisbe de Nova York, el cardenal Timothy Dolan, va mostrar el seu costat més còmic i distès. «Vam brindar per ell i quan ell va brindar per nosaltres, va dir: "Que Déu us perdoni"», va assegurar Dolan. A més, el nou Papa va parlar per telèfon amb Benet XVI i s'espera que es trobi amb ell personalment.

Inici de pontificat

La primera sortida del Vaticà del papa Francesc va ser de caràcter privat i la va dedicar a visitar un lloc consagrat a la Mare de Déu a Roma, la basílica de Santa Maria la Major, on va arribar pocs minuts després de les 8.00 del matí en un senzill cotxe de la gendarmeria vaticana. Així, el Papa va complir el primer acte com a Pontífex a l'agenda després d'anunciar la seva intenció de visitar un lloc maria, en aquest cas l'església més antiga i més gran de Roma dedicada a la Mare de Déu, per demanar per la protecció de la ciutat. Per una de les portes laterals de la basílica és per on el nou Pontífex de l'Església catòlica va voler accedir-hi.

Tan bon punt va entrar-hi, el papa Francesc es va adreçar cap a la imatge de la Mare de Déu *Salus Populi Romani* (Protectora del Poble Romà), acompanyat, entre altres, del cardenal Santos Abril, arxiprest titular de la basílica, i del cardenal vicari per a Roma, Agostino Vallini.

El Papa va deixar a la Mare de Déu un ram de flors a l'altar i després va resar en silenci durant uns deu minuts davant l'altar major, sota el qual hi ha una cripta amb una relíquia del pessebre de Betlem. També va anar a l'anomenada Capella Sixtina, on hi ha

l'altar en el qual sant Ignasi de Loiola va celebrar la seva primera missa a Roma, la nit de Nadal del 1538, lloc «molt significatiu per als jesuïtes», va indicar el portaveu vaticà, el pare Federico Lombardi. I, finalment, el nou Romà Pontífex va pregar davant la tomba de Pius V.

Dins de la basílica, el papa Francesc va saludar el Capítol del temple, confessors i pastors, tot el personal que hi treballa, fidels i periodistes que es va trobar al seu pas. El papa Francesc va marxar tal com havia arribat, amb un seguici i una escorta mínima, i acompanyat pel prefecte de la Casa Pontifícia, Georg Gaenswein. De camí, el Romà Pontífex va tornar a sorprendre. Primer perquè va dirigir una salutació afectuosa a uns escolars i després, quan va sol·licitar el seu xofer que aparqués a la via de la Scrofa (prop de la plaça Navona), a la Casa Internacional del Clergat, on residia abans de començar el conclave. El Papa va recollir les seves pertinences, va demanar la factura i va pagar com un client més.

La primera celebració litúrgica del Sant Pare va ser amb els cardenals electors que van participar en el conclave, la tarda del dijous 14 de març a la Capella Sixtina. La missa concelebrada «Per l'Església» es va celebrar en llatí, amb les lectures en italià. Després d'aquesta missa, el Papa es va traslladar a l'apartament papal preparat a la

«La seva primera aparició va estar plena de gestos que mostren la seva personalitat i indiquen com guiarà la barca de l'Església»

«Un gest que va mostrar gran qualitat humana va ser recordar el seu predecessor i pregar plegats per ell»

Casa Santa Marta i, segons va indicar el pare Lombardi, «viurà allà per poc temps perquè es preveu que el Papa pugui traslladar-se aviat a les dependències papals del Vaticà, que ja estan gairebé enllestides».

Divendres 15 de març, a les 11.00, el papa Francesc es va trobar a la Sala Clementina amb el col·legi cardenalici, electors i no electors.

L'agenda continuava dissabte 16, a

les 11.00, a l'Aula Pau VI, amb l'audiència del Pontífex amb els periodistes i comunicadors socials; diumenge 17, a les 12.00, el primer Àngelus des de la finestra del Palau Apostòlic a la plaça de Sant Pere; el dimarts 19, a les 9.30, la missa d'inauguració del pontificat, dia de Sant Josep, a la plaça de Sant Pere, i dimecres 20, una audiència amb els delegats fraterns d'altres religions.

De la seva banda, el director de l'Oficina de Premsa de la Santa Seu, el pare Federico Lombardi, va comentar als periodistes que estava «molt content que hagi estat escollit un llatinoamericà» perquè «coneixem les esperances que hi havia en aquest continent on viuen la major part de catòlics» del món. També va assenyalar que «l'elecció del nom de Francesc és molt significativa» perquè «és un nom que mai abans no havia estat escollit i evoca senzillesa, testimoni evangèlic. De totes dues coses n'és testimoni la seva primera i senzilla aparició en públic. És un senyal d'una gran espiritualitat demanar la benedicció del poble per a ell, abans de donar la seva; una espiritualitat que recorda la del seu predecessor. Cal notar, a més, el seu sentit pastoral de relació amb la diòcesi de Roma, que és la diòcesi del Papa i l'elecció de resar les oracions més senzilles de l'Església en un moment com aquest amb el Poble de Déu».

Finalment, Lombardi va comentar que «el cardenal Bergoglio és jesuïta i que els jesuïtes es caracteritzen pel servei a l'Església recollint tots els carismes que el Senyor ens dona, allà on calen, però mirant d'evitar els llocs de poder». I va afegir que per a ell aquesta elecció «assumeix el significat d'una crida al servei, una crida forta i no una recerca de poder o d'autoritat. Estic convençut absolutament que tenim un Papa que vol servir. La seva elecció ha estat l'elecció d'un rebuig del poder», i no com l'Església ha estat presentada les darreres setmanes per alguns mitjans de comunicació.

«El va mirar amb misericòrdia i el va escollir»

Miserando atque eligendo és el lema del papa Francesc, extret del passatge evangèlic de la crida de Jesús al publicà Mateu, recaptador d'impostos, perquè ho deixés tot i el seguís. El lema episcopal descriu la postura de Jesús cap al publicà que «el va mirar amb misericòrdia i el va escollir».

Pelegrinatges

Organització tècnica *Ruth Travel* GC 1478

PELEGRINATGE DIOCESÀ PRESIDIT
PEL CARDENAL MARTÍNEZ SISTACH

«Celebrem la fe amb
el nou papa Francesc»

Del dissabte 18 al dilluns 20 de maig de 2013

A TERRA SANTA:

✓ Del 20 al 27 de maig

✓ Del 14 al 21 d'agost

VIATGES: EXPEDICIONS CULTURALS

LÍBAN: la vall cristiana d'Orient
Del 2 al 7 d'abril

IRLANDA I L'ÚLSTER: l'illa de Sant Patrici
Del 15 al 23 de maig

XIPRE: la Mediterrània oriental
Del 22 al 29 de juny

ÍNDIA CRISTIANA: Goa i Kerala
Del 3 al 15 de juliol

ESLOVÈNIA: patrimoni natural dels Balcans
Del 16 al 23 de juliol

ARMÈNIA: país de fe
Del 23 de setembre al 3 d'octubre

SUD-ÀFRICA: el gresol multiracial més austral
Del 7 al 14 d'octubre

BERLÍN I POLÒNIA BÀLTICA
Del 7 al 14 d'octubre

VIETNAM: esplendor d'Indoxina
Del 5 al 15 de novembre

Apunta't al **Club⁺amics** des de només 20€ l'any

RIFER ROCAFER

CAMPANES RELLOTGES MEGAFONIA

COLUMNA DIGITAL AUTOAMPLIFICADA
COBREIX FINS A 30 METRES

NOVETAT

FOCUS: Distància cobertura uniforme: max. 30 m

ANGLE: Angle d'inclinació max. -45 m

2 m. ALTURA TIPICA MONTAJE

• Magatzem i equip portàtil

• Videoprojectors, pantalles i plasma LCD

• Treball servei per parts

DELEGACIÓ GIRONA:

C/Canonge Dorca 37
17005 Girona
Tel: 972.22.01.55
Fax: 872.033.718
info@rifersl.com

DELEGACIÓ BARCELONA:

C/Llull 321, edifici cinc 22@
08019 Barcelona
Tel i fax: 93.311.72.01
info@rocafer.com

DELEGACIÓ TERRASSA:

Tel. 616.90.90.01

antoni pèrez sabaté

agent cial. Col·legiat nº 3744
C/ Sagunt, 102 baixos
08912 BADALONA (Barcelona)

www.coacb.com/perez

Tel. 93 389 06 99 Mòbil 670 21 73 10
e-mail/ a.perez@coacb.com

REPRESENTACIONS I DISTRIBUCIÓ

MOBLES ESGLESIA I COLECTIVITATS

Confessionaris

Bancs Melys, Faig, Embero, Roure, Iroko...

Reclinatori iroko

Seus

Fusta de iroko, embero, faig, roure, sapely, melys etc.

Arascol

Per companyes de qualitat no és fàcil, és tot un art...

Vigillectària **ecològica**

21:48 JUE 21 JUN

20:29 LUN 25 AGO

21:48

El Papa de la caritat

EL CARDENAL JORGE MARIO BERGOGLIO ES CARACTERITZA PER LA SENZILLESA I PROXIMITAT ALS MÉS POBRES

CARME MUNTÉ

Periodista

En el moment en què el món sencer ha conegut el nom del nou Papa, l'efecte sorpresa ha fet que hi hagués corredisses per trobar un primer apunt biogràfic. De seguida s'ha sabut que el cardenal Jorge Mario Bergoglio és jesuïta, arquebisbe de Buenos Aires i que va néixer el 17 de desembre del 1936. Té, per tant, 76 anys. El primer titular ha estat claríssim: el primer Papa llatinoamericà de la història és jesuïta.

«Em sorprèn i m'alegra que Jorge Mario Bergoglio no figurés entre els més "papables"», ha manifestat des de Roma la periodista i escriptora Marta Nin. «Em sorprèn i m'alegra que sigui per primer cop en la història un jesuïta i que hagi triat de manera innovadora el nom de Francesc, un nom que implica renovació, senzillesa, radicalitat evangèlica, espiritualitat.»

Així, doncs, passats els primers minuts de sorpresa, s'han anat fent públics altres aspectes assenyalats de la seva biografia i del seu tarannà. Tenint com a referent immediat la gestualitat, la vestimenta, les paraules pronunciades en la primera aparició pública i sobretot el nom escollit, s'ha començat a parlar d'un Papa senzill, que defuig la pompositat, que viu en un petit habitatge de Buenos Aires i que fins i tot fa servir el transport públic en els seus desplaçaments.

S'ha destacat també que és un cardenal que està al costat dels pobres i dels marginats, que posa el dit a la nafra de les injustícies socials i que no troba cap inconvenient a celebrar missa al carrer per a les persones més vulnerables, com són els drapaires o les esclaves del sexe.

La seva fermesa davant de posicionaments que considera inqüestionables l'ha portat a més d'un enfrontament primer amb Néstor Kirchner i ara amb Cristina Fernández de Kirchner. En els darrers anys, les declaracions públiques de Bergoglio sobre les grans qüestions socials han incomodat els governs de torn. Ha parlat dels «que tenen cabuda en el sistema i els que en sobren, per culpa de les contradiccions» i ha denunciat que al carrer hi ha «nens esclaus» o que la pugna política és «la gran malaltia dels argentins». També s'ha mostrat en contra del matrimoni entre persones del mateix sexe.

La seva profunda espiritualitat també ha estat emfasitzada en els mitjans de comunicació, especialment d'Església. Poc després de l'elecció i en declaracions a Ràdio Estel, s'ha recordat que el gener de l'any 2006 el cardenal Jorge Mario Bergoglio va oferir uns exercicis espirituals als bisbes espanyols.

«Vam compartir uns dies amb ell», ha recordat el bisbe Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa. «El tracte va ser agradable i edificant», ha afegit, i ha destacat que es tracta d'una persona «espiritual, ben formada, molt senzilla, propera i amb experiència de govern i de gestionar situacions difícils». El cardenal Bergoglio és autor, entre d'altres llibres,

de *Meditacions per a religiosos* (1982), *Reflexions sobre la vida apostòlica* (1986) i *Reflexions d'esperança* (1992).

Silenci, pregària, contemplació... són, doncs, trets de la seva personalitat que ja s'han posat de manifest en presentar-se davant del poble fidel. Silenci i contemplació palesos en aquells segons «eterns» mentre observava profundament emocionat la multitud que l'esperava. Pregària que ha invocat per al seu predecessor, el papa emèrit Benet XVI, per a ell mateix, per a tots els fidels en la benedicció *urbi et orbi* i pregària comunitària en resar el Parnostre, l'Avemaria i el Glòria.

«En la seva primera intervenció els conceptes que el papa Francesc ha repetit més han estat pregària, poble, fraternitat. Això ja és tot un programa», ha reconegut Marta Nin. «Essent un home compromès amb la justícia social, amb la fraternitat, pot esdevenir aquell desitjat "Papa de la caritat" després dels que, segons el meu parer, han estat els pontífexs "de l'esperança" (Joan Pau II) i "de la fe" (Benet XVI).»

L'Oscar Romero de l'Argentina

El cardenal Jorge Mario Bergoglio va néixer el 17 de desembre del 1936 a Buenos Aires, la capital argentina. Els seus pares, italians, eren de procedència humil. El pare era ferroviari i la mare, mestressa de casa. Es va graduar com a enginyer-tècnic químic, però va triar el sacerdoci i va entrar al seminari del barri de Buenos Aires Vila Devot. L'11 de març del 1958 es va unir al noviciat de la Companyia de Jesús, va estudiar humanitats a Xile i el 1963 va tornar a Buenos Aires. És llicenciat en Filosofia.

A l'Argentina l'elecció de l'arquebisbe

MARTA NIN
«Essent un home compromès amb la justícia social, amb la fraternitat, pot esdevenir aquell desitjat "papa de la caritat"»

JOSEP ÀNGEL SAIZ
«Vam compartir uns dies amb ell i el tracte va ser agradable i edificant»

LUCÍA CARAM
«Els més pobres estan molt contents perquè se'l senten seu»

de Buenos Aires com a nou Sant Pare s'ha viscut amb eufòria i alegria desbordant, especialment entre les persones pobres. «Els més pobres estan molt contents perquè se'l senten seu», ha manifestat la religiosa argentina Lucía Caram, dominica de Manresa, que explica com és habitual trobar-se'l a les cues de les persones senzilles que demanen pa i feina en la celebració tradicional de Sant Gaietà, patró del treball.

Entre el 1964 i el 1965 Jorge Mario Bergoglio va ser professor de literatura i psicologia al Col·legi de la Immaculada Concepció de Santa Fe i el 1966 al col·legi del Salvador de Buenos Aires. De 1967 a 1970 va estudiar a la Facultat de Teologia de San Miguel de Tucumán, on es va graduar. El 13 de desembre del 1969 va ser ordenat sacerdot i el curs 1970-1971 es va desplaçar a Espanya, concretament a la Universitat d'Alcalá de Henares, per fer la tercera provació abans de la professió perpètua, que va tenir lloc el 22 d'abril del 1973. A la Companyia de Jesús va començar a accedir a diversos càrrecs, si bé sempre tenint ben present aquella màxima de «saluda quan pugis, perquè et rebin quan baixis».

Mestre de novicis, professor, consultor, director espiritual, rector d'Universitat... fins que el 31 de juliol del 1973 va ser nomenat provincial d'Argentina, càrrec que va exercir durant sis anys.

En aquesta mateixa època, el 24 de març del 1976, el militar Jorge Rafael Videla va participar en el cop d'Estat que va derrocar el govern argentí i va instaurar una dictadura militar que va comportar la desaparició de prop de 30.000 persones, entre les quals diversos capellans. Malgrat que hi ha veus que l'acusen de connivència amb el règim, el mateix Bergoglio va acabar sortint a la palestra anys

després per tal de negar les acusacions i explicar com havia amagat sacerdots víctimes de la repressió. Adolfo Pérez Esquivel, Nobel de la Pau 1980, també ha negat aquesta vinculació. «Va haver-hi bisbes que van ser còmplices de la dictadura, però Bergoglio no», ha dit l'artista argentí.

El 20 de maig del 1992, Joan Pau II el va nomenar bisbe titular d'Auca i auxiliar de Buenos Aires. Va ser nomenat arquebisbe coadjutor de Buenos Aires, i el 28 de febrer del 1998, després de la mort del cardenal Antonio Quarracino, titular de la diòcesi.

La seva tasca a partir d'aquest moment ha estat analitzada des del punt de vista de la renovació i la conversió. Tal com ha explicat sor Lucía Caram, els portenys consideren el cardenal Bergoglio com l'Oscar Romero d'Argentina: «Com a arquebisbe de Buenos Aires, va simplificar l'estructura de la cúria i va avançar en la línia del compromís per la causa de la justícia i la pau.» Per això mateix, segons la religiosa, la seva elecció pot ser una «alenada d'aire fresc i joventut per a l'Església del vell continent». «Cal una reforma al Vaticà», recorda aquesta dominica d'origen argentí fent un paral·lelisme amb el segle XIV i la figura de santa Caterina de Siena.

Després d'haver escrit el llibre *Tucumán, pasión y muerte de un pueblo empobrecido* (El Ateneo, 2003), sor Lucía Caram es trobava de visita a l'Argentina quan va rebre la trucada del cardenal Bergoglio. «Em va agrair la valentia d'haver criticat la corrupció a l'Argentina i em va donar ànims en aquesta tasca», ha explicat la religiosa.

El nou Papa i sor Lucía Caram també comparteixen l'afició pel futbol i pels colors blaugrana, si bé en el cas del cardenal Bergoglio el seu equip de referència és el San Lorenzo de Almagro.

Invitació a visitar Catalunya

Com no podia ser d'una altra manera, els jesuïtes catalans també han rebut molta emoció l'elecció del cardenal Bergoglio. El P. Lluís Magriñà, provincial dels jesuïtes de Catalunya, ha destacat la sorpresa que ha suposat tant la renúncia del papa Benet XVI com l'elecció d'un papa jesuïta i llatino-americà. «Vivim aquest moment amb molta satisfacció i amb molta esperança», ha dit.

I s'ha afegit a la valoració de la senzillesa del papa Francesc: «El seu testimoni personal és la millor manera de fer arribar l'esperit de pobresa a tota l'Església. Esperem que l'estil de vida senzill que portarà dins del Vaticà, evitant les manifestacions de pompa excessives i mostrant-se proper a la gent, faci taca d'oli. Així s'escamparà arreu el seu esperit d'humilitat i els pobres es trobaran molt ben acollits a l'Església.»

L'any 2022 la Companyia de Jesús celebrarà els 500 anys de la conversió de sant Ignasi de Loiola a Montserrat i Manresa. Amb l'avinentsa de l'aniversari, diverses veus ja han manifestat l'oportunitat d'una visita del nou Papa a Catalunya.

«A nosaltres ens agradaria molt que poguéssim assistir a la celebració dels 500 anys de la conversió de sant Ignasi i el seu pas per Montserrat i Manresa», ha manifestat el P. Magriñà. Per això, «a través del nostre pare general procurarem convidar-lo com més aviat millor».

Líder espiritual, ètic i moral

Del novembre del 2005 al novembre del 2011 Bergoglio va ser president de la Conferència Episcopal Argentina. Joan Pau II el va crear cardenal en el consistori del 21 de febrer del 2001. Fonts vaticanes expliquen que en el conclave que va elegir Benet XVI, l'any 2005, va ser el cardenal Bergoglio l'úni-

ca alternativa factible a l'elecció del cardenal Joseph Ratzinger.

Ja han passat uns dies d'ençà de la seva elecció com a papa Francesc, i les diverses biografies que circulen arreu dels mitjans de comunicació i per internet desgranen múltiples facetes de la seva biografia.

Segons els punts de vista, unes biografies destaquen les llums del cardenal Bergoglio, unes altres les

LLUÍS MAGRIÑÀ
«Ens agradaria molt que poguéssim assistir a la celebració dels 500 anys de la conversió de sant Ignasi»

ombres, mentre que d'altres procuren trobar un terme mitjà. Sigui com sigui, la seva elecció sorprenent i precursora de novetats ha estat rebuda amb molta il·lusió. Fins i tot persones aparentment allunyades de l'Església han vist en el seu rostre i en els seus gestos un líder espiritual, ètic i moral per a uns temps caracteritzats pel desencís, la crisi de valors i la manca de referents.

Nueva pestaña
entra en: **INFORMACIÓN CÓNCLAVE** (izquierda)

Inicio Boletín Contactar Quiénes somos Donaciones

Temas

¿Por qué los Papas cambian de nombre?

¿Por qué los Papas cambian de nombre? YouTube

ROMEREPORTS.COM

56 - St. JOHN II

0:14 / 1:28

* Nazaret TV INFORMA ---> Martes 12 de marzo, inicio del Cónclave. - Retransmisiones en directo: 10.00 h. (hora de Roma): Santa Misa "Pro eligendo Pontifice" desde la Basílica de San Pedro. - A las 16.30 h.: Entrada en el Cónclave. - A partir de las 17.30 h.: Esperando la fumata, desde la plaza de San Pedro. TODO EN DIRECTO, EN LA PESTAÑA "EN DIRECTO" (columna izquierda)

Noticias

¿Por qué los Papas cambian de nombre?
* Nazaret TV INFORMA ---> Martes 12 de marzo,

Lista la "habitación de las lágrimas" para vestir al nuevo Papa

Un repaso a la historia de los cónclaves
Todo ocurre aquí, en la Capilla Sixtina. Envueltos

La Capilla Sixtina preparada para el cónclave
* Nazaret TV INFORMA. Mañana, Martes 12 de

Noticias

INFORM. CÓNCLAVE

Misa del día

En directo >>

Amor y Matrimonio >>

Valores

Espiritualidad >>

Entrevistas y Confer. >>

Anécdotas

Cursos Bíblicos

Películas >>

Infantil

Juvenil

Otros Idiomas >>

Últimos vídeos / Mas vistos / Vídeos del mes / Últimos directos

© 2013 Nazaret TV | Todos los vídeos

per un món que funcioni

A la **fundació abertis** promovem la investigació sobre la repercussió de les infraestructures en el territori, el medi ambient, l'economia i la demografia. Com una de les respostes al compromís de RSC d'**abertis**, desenvolupem un Programa de Seguretat Viària, l'objectiu del qual és sensibilitzar les persones sobre la necessitat d'una mobilitat responsable. Sensibles pel patrimoni històric i artístic, actuem en la seva conservació i difusió, amb l'objectiu d'apropar la cultura a les persones. Ens comprometem **per un món que funcioni**.

fundacioabertis.org

fundació
abertis

«Gaudium magnum» als peus del papa Francesc

MÉS DE 100.000 FIDELS ACULLEN AMB ENTUSIASME EL NOU SUCCESSOR DE SANT PERE

SAMUEL GUTIÉRREZ
Enviat especial a Roma

«Habemus Papam.» El jesuïta argentí Jorge Mario Bergoglio és el nou Successor de Pere i ha escollit el nom de Francesc. L'anunci solemne proclamat pel cardenal protodiaca Jean Louis Tauran ha deixat els milers i milers de fidels aplegats la tarda del 13 de març a la plaça de Sant Pere gairebé en estat de xoc. Entusiasmats, alegres, a estones eufòrics, però també extremament desconcertats! Sorpresa en majúscula. L'Esperit Sant ha tornat a fer-ne de les seves! Ningú, o ben poca gent, no s'esperava aquesta elecció. Ni tampoc la manera com s'ha produït, de forma tan ràpida, després de només cinc votacions. Sembla que les congregacions generals han fet la seva feina i que els purpurats ho han tingut prou clar. El cas és que el cardenal Jorge Mario Bergoglio, de 76 anys, durant el temps de preconclave a penes havia cridat l'atenció. Molts dies arribava caminant fins al Vaticà, força d'hora, i tampoc no despertava un gran interès per part dels mitjans, que cercaven els purpurats més mediàtics i potser més joves. Així és Déu i la seva manera d'actuar. Així són les seves sorpreses, que en els últims mesos semblen haver-se instal·lat al Vaticà. «El Senyor escriu recte amb línies tortes», que diu el refrany popular.

Tot i el desconcert inicial, a la plaça de Sant Pere, que des de feia dies s'havia convertit en la plaça del món, les més de 100.000 ànimes aplegades han mostrat des del primer moment el seu suport incondicional al nou papa Francesc, sobretot els més joves, que amb càntics de festa i pregàries improvisades han omplert aquells moments històrics amb l'alegria de la fe. Després d'hores i hores de llarga espera, sota la pluja, amb fred i cansament, la primera aparició pública del nou bisbe de Roma —així es va presentar el papa Francesc— ha fet desbordar la plaça d'entusiasme. Crits de joia i de festa. Quan el cel començava a deixar de «plorar», han estat molts fidels els qui n'han pres el relleu amb les seves llàgrimes d'alegria: «El Senyor ha estat gran amb nosaltres i estem contents!»

Mentre un grup de caputxins inicia un ball improvisat al voltant de l'obelisc, la Comunitat de l'Anyell, pocs metres més enllà, entona els seus preciosos càntics amb melodies orientals per donar la seva particular beninguda al nou papa Francesc. Entre ells hi ha dos argentins, els germans Lucas i Casiano, de la fraternitat de Barcelona, que encara no s'acaben de creure que un compatriota seu hagi estat escollit per primera vegada en la història Successor de sant Pere.

«Encara estic una mica atordit—con-

fessa el germà Lucas—, no m'ho esperava pas. M'ha recordat molt l'elecció del rei David. El Senyor escull els petits i el papa Francesc n'és un. El conec bé com a arquebisbe de Buenos Aires. És un home senzill i pobre, com sant Francesc d'Assís, i el seu testimoni és, per a mi, una invitació forta a la conversió.» El germà Casiano, amb la incredulitat encara en el rostre, també ho viu amb una gran emoció. «M'alegro molt que sigui argentí, perquè ha estat totalment

imprevist—explica—, però el més important és que tenim un pastor humil que és un home de Déu. Un detall que m'agrada molt del nou Papa és que sempre que s'acomiada d'algú diu: «Prega per mi.» És un gest molt humil que expressa un desig sincer de fraternitat.»

Història viva del cristianisme

Gairebé a primera fila, Jordina Sales, arqueòloga igualadina amb una beca postdoctoral al Pontifici Institut Agustinianum de Roma, tampoc no s'ha volgut perdre cap detall del que passa a la plaça de Sant Pere. Com a estudiosa d'història del cristianisme antic, aquests dies ha decidit aparcar una mica els estudis per viure en primera persona un temps històric.

«És un luxe i una sort ser aquí físicament—assegura— perquè realment s'està escrivint la història. Estudiant història del cristianisme, això és com fer pràctiques. Està més que justificada la meua presència aquí!» Com per a la majoria, l'anunci del nou Papa ha estat per a la Jordina una gran sorpresa. «Finalment els jesuïtes sembla que podran posar el seu granet de sorra a la Història del Papat—indica l'arqueòloga—. El nom, diuen, denota austeritat i fins i tot

GERMÀ LUCAS
Comunitat de l'Anyell

«El Senyor escull els petits i el papa Francesc n'és un»

JORDINA SALES
Arqueòloga d'Igualada

«Avui s'està escrivint la història en aquesta plaça. És un luxe i una sort poder estar aquí físicament!»

JOAN PRAT
Prevere de la diòcesi de Vic

«Aquesta elecció ens mostra molta docilitat per part dels cardenals, que no són els llunyans aristòcrates que ens dibuixen, sinó pastors de l'Església que pregunten...»

pobresa, i personalment, doncs, tal com estan les coses, espero que lluiti per fer entendre als "poders" que cal convertir la misèria dels més pobres en austeritat, que ja seria un gran pas.»

Al seu costat trobem el Carles Lillo, company alacantí a l'Agustinianum, que aquell mateix matí havia manifestat en alguns mitjans de comunicació que li agradaria que el nou Papa vingués d'Amèrica del Sud i que fos una barreja entre Joan XXIII i Joan Pau II. Més que una hipòtesi, la seva ha estat una autèntica profecia. I força més versemblant que la de sant Malaquies! No ha estat, però, l'única aquests dies a Roma. Durant el temps de Congregacions generals era habitual trobar-se a prop de la plaça de Sant Pere un ancià, aparentment amb una mica de desequilibri psíquic, duent una gran pancarta que deia: «Papa Francesco I.» Ningú no li va donar cap importància fins que el nou papa Francesc va aparèixer al balcó de la *loggia*. A veure si deu ser veritat allò que els nens i els bojos són els únics que diuen la veritat...

«L'elecció de Francesc és un fet històric, no cal dir-ho —afirma Carles Lillo—, el primer Papa no europeu des del segle VIII, i a més el primer Papa americà. Hem hagut d'arribar a casa per veure-li la cara perquè des de la plaça de Sant Pere no es podia. Era una bogeria allò!» I afegeix: «Personalment em sembla que per fi s'ha fet justícia amb Amèrica i que serà bo per a l'Església abandonar l'eurocentrisme extrem que fins ara ha vingut regint. Segons es comenta sembla un Papa molt proper als pobres, favorable a la justícia social, que tanta falta ens fa ara.»

El P. Javier Soteras, periodista i director de Ràdio María Argentina, confirma aquesta dada i assegura que el nou Sant Pare és un home de Déu: «És un home pobre, autènticament pobre de cor. Viu en una habitació ben austera, viatja amb autobús, camina pels carrers... Que no ens sorprengui veure'l caminar algun dia pels carrers de Roma!» El sacerdot argentí, assetjat pels periodistes davant de la sorpresa de l'elecció, explica que si «Bergoglio té aquesta capacitat tan gran de sorprendre és perquè ell mateix es deixa sorprendre per l'Esperit». «Estic convençut —continua dient— que si ha dit que sí és perquè sent que Déu li ho demana i l'Església el necessita.»

Senzillesa i simplicitat

Encara que molta gent a la plaça no el coneixia, des del primer moment el nou papa Francesc ha captivat tothom amb la seva senzillesa i simplicitat. Les seves primeres paraules improvisades han recordat aquell entranyable Joan XXIII, el Papa bo. I també ha parlat el nom escollit, Francesc, tan eloqüent i evocador. «Francesc ens parla de la pobresa i de l'alegria de ser membre de l'Església —interpreta el jove prevere Joan Prat, de la diòcesi de Vic, estudiant de Dret a la Pontificia Universitat Lateranense—. D'estimar-la, cuidar-la,

ELISA ANGLÈS
Formadora de Puresa de Maria
«M'ha impressionat el fet que el nou Papa ens demanés, a tots nosaltres, de pregar per ell durant uns moments de silenci»

JOAN ESQUERDA BIFET
Professor emèrit de la Universitat Urbaniana

«El nou papa Francesc és un home que viu l'Evangelí, amb senzillesa, austeritat i alegria, i vol ajudar tothom a viure'l»

i viure-hi per servir els altres... Suposo que és això el que el nou Papa vol. Un pastor, el bisbe que ens demana pregària per ell i per Benet XVI. Que té ànsia per anar a veure la Mare i resar-hi confiadament... La sorpresa és majúscula, tants "entesos" i reporters, fins i tot els qui simulaven treure informació confidencial! Ningú no l'ha encertada, una elecció que ens mostra molta docilitat per part dels cardenals. Que no són els llunyans aristòcrates que ens dibuixen, sinó pastors de l'Església que preguen...» Mn. Prat confessa amb humilitat que ha plorat d'emoció: «Estava en estat de xoc. Després de tanta estona dret sota la pluja enmig de la multitud, la *fumata* ha aturat la pluja! I llavors plorava jo...»

Amb molta intensitat i alegria ha

blanc la joia ha aparegut i amb ella ha desaparegut també la pluja que ens ha estat acompanyant durant tots aquests dies. L'aigua és símbol de l'Esperit Sant a l'Antic i al Nou Testament. Ara també ha estat signe de la presència de l'Esperit enmig de l'Església.»

Un Papa jesuïta

Les religioses de Puresa de Maria, amb casa de formació a Roma, són d'arrel ignasiana. Quan després del xoc inicial, han descobert que el papa Francesc és jesuïta s'han omplert de joia: «No donàvem crèdit al fet que fos jesuïta de debò. Hem sentit una profunda alegria, no ho podem negar, el nou papa es diu Francesc, és jesuïta i argentí. Segur que sant Ignasi el beneeix de manera especial!» A la germana Elisa Anglès, formadora de juniores de la comunitat i també catalana, el que més l'ha impressionat del nou Successor de Pere ha estat la pregària: «M'ha impressionat el fet que el nou Papa ens demanés, a tots nosaltres, de pregar per ell durant uns moments de silenci. Ha ressonat en mi la paraula "fraternitat", som germans! Em sembla una línia de continuïtat amb Benet XVI que s'adreçava a tots nosaltres dient "Estimats amics".» I acaba dient: «L'amistat és l'amor entre iguals.»

Tot i que a Sant Pere del Vaticà s'han aplegat més de 100.000 fidels d'arreu del món, la *fumata* blanca que a les 19.06 h anuncia al món l'elecció del successor de Benet XVI ha agafat Mons. Joan Esquerda Bifet a casa seva. El venerable sacerdot lleidatà, professor emèrit de la Universitat Urbaniana i durant 30 anys director de Centre Internacional d'Animació Missionera, havia estat a la plaça a mitja tarda, però la pluja i el fred l'havien obligat a recollir-se una mica.

Té 84 anys i ha decidit seguir l'esdeveniment per televisió. Tot i així, també per a ell, que és veterà a la Ciutat Eterna, l'elecció del papa Francesc ha estat un fet imprevisible. «Ha estat una sorpresa molt agradable —reconeix amb un to serè—. És un bon sacerdot, un bon bisbe i un bon pastor... S'ha presentat senzillament com a bisbe de Roma, Església que presideix en la caritat totes les Esglésies, i la seva primera visita ha estat a la Mare de Déu. Crec que són signes senzills però d'una gran profunditat.» Mons. Esquerda apunta que el papa Francesc continuarà la renovació que sempre ha de dur a terme l'Església. «La renovació és una exigència evangèlica —afirma—. La qüestió és trobar el camí adient. L'Església canvia al llarg dels segles però l'essencial no pot canviar mai. El nou papa Francesc és un home que viu l'Evangelí, amb senzillesa, austeritat i alegria, i vol ajudar tothom a viure'l. Heus aquí el millor programa de govern del nou Sant Pare!»

Els primers dies del pontificat de Francesc han confirmat les intuïcions d'una nit històrica que va deixar bocabadat el món sencer. Cada gest i cada paraula del nou Bisbe de Roma reflecteixen una manera nova d'exercir el ministeri petrí encara que en plena continuïtat amb els seus predecessors. Ningú ja no s'atreveix a predir gaires coses. Val més deixar-se sorprendre. Per l'Esperit Sant i pel papa Francesc...

viscut també aquests moments històrics la germana Mònica Muñoz, religiosa catalana del Puresa de Maria. Amb només 23 anys, se sent molt afortunada per haver pogut estar present a Roma durant l'elecció del nou Papa: «Aquests dies de conclave han estat preciosos, i de molta intensitat. No es tractava només d'esperar per conèixer el nou Sant Pare, sinó també de fer-nos presents d'una manera especial, des de la pregària, demanant que tots els cardenals reunits es deixessin il·luminar per l'Esperit Sant.» Moguda pel fervor d'una vocació encara tendra, la germana Mònica, estudiant de Filosofia a la Universitat Pontificia Salesiana, fins i tot li troba una certa gràcia a la pluja romana d'aquests dies: «A la plaça s'ha respirat un ambient especial i el fet que hi hagués la pluja ha estat un símbol ben clar de la presència de l'Esperit enmig de tots nosaltres. Tant és així que quan ha començat a sortir el fum

«Engegava a l'arquebisbat de Buenos Aires el Pla Pastoral amb aquests objectius: comunitats obertes i fraternals; protagonisme d'un laïcat compromès; evangelització envers cada ciutadà i assistència als pobres i malalts»

LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal Arquebisbe de
Barcelona

Benvolguts diocesans,

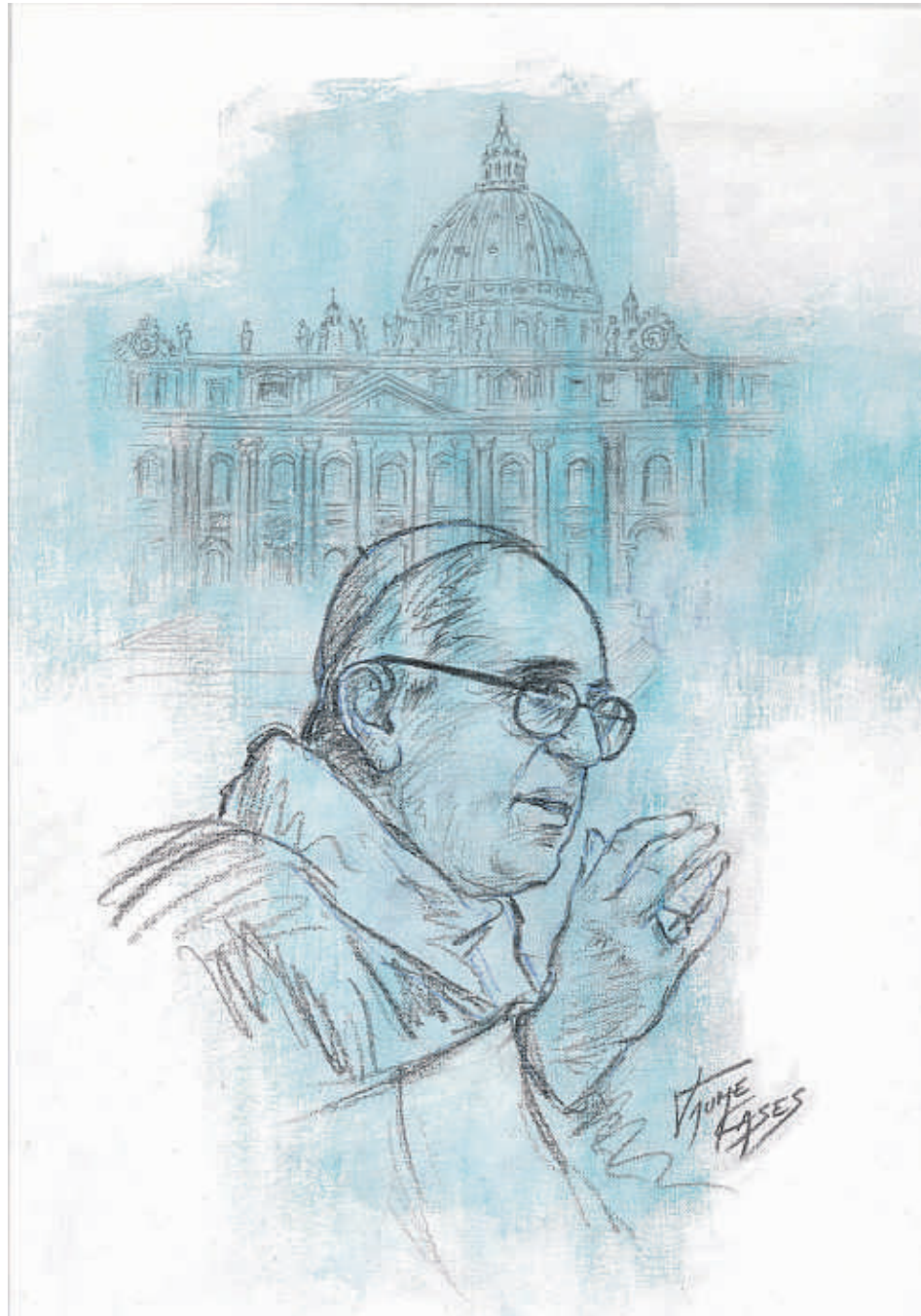
Tot justa acabat el conclave, em plau enviar-vos aquestes primeres impressions. Ja tenim un nou Sant Pare! El saludem amb joia i amb una gran esperança. Els cardenals reunits a la Capella Sixtina hem buscat una persona amb una dimensió pastoral universal. El fet que els cardenals electors siguem de procedències i cultures diverses ajuda a fer visible que l'Església és universal i que està present en tots els continents.

I, així, hem elegit el nostre estimat papa Francesc. Estic convençut que la pregària de tantes i tantes persones que formen part de l'Església universal ha obtingut que l'Esperit Sant ens hagi il·luminat i assistit en l'elecció d'aquest nou bisbe de Roma i successor de Sant Pere, en la persona del cardenal Jorge Mario Bergoglio.

El conclave no és només un acte humà, sinó que compta amb l'actuació de l'Esperit Sant, sempre present en l'Església, especialment en aquest acte tan important d'escollir una persona per a un ministeri cabdal en l'Església de Jesucrist i també en el món d'avui. Us puc dir que els germans cardenals i jo mateix ens hem preparat per exercir aquesta alta responsabilitat amb el treball d'informació i de discerniment, acompanyat d'una pregària intensa, buscant sobretot el bé de l'Església.

Ara, tots estem cridats a acompanyar el nou Sant Pare amb la nostra pregària, el nostre afecte i la nostra comunió a fi que pugui respondre als grans reptes que té plantejats l'Església i el món en aquesta hora. El Sant Pare està investit d'una paternitat especial; el seu cor està cridat a estimar tota la humanitat, perquè la missió de Pere i del seu successor és universal.

El Sant Pare ha estat arquebisbe de Buenos Aires i ha servit aquesta Es-

Jaume Cases

glésia amb l'amor d'un bon pastor. És el primer Papa procedent d'Amèrica Llatina, continent on viuen el 40% dels catòlics del món. És un home de Déu, molt preparat, senzill i proper. Ha escollit el nom de Francesc, explicitant que era en memòria de sant Francesc d'Assís. Aquest nom escollit harmonitza amb aquestes paraules que ha dit més d'una vegada, referint-se a la seva diòcesi: «La meua gent és pobra i jo sóc un d'ells.» Per veure el seu tarannà pastoral, engegava a l'arquebisbat de Buenos Aires el Pla Pastoral amb aquests objectius: comunitats obertes i fraternals; protagonisme d'un laïcat compromès; evangelització envers cada ciutadà i assistència als pobres i malalts.

El primer repte és el de l'evangelització, tant en els països que encara no coneixen Jesucrist, com en els d'antiga cristiandat però que han anat deixant la fe. L'Església existeix per anunciar Jesucrist i el seu Evangeli. Si no evangelitza, no està fent el que ha de fer. L'evangelització té en compte també la dimensió social, el desenvolupament dels pobles, la justícia social. D'aquesta manera, el Sant Pare i tota l'Església està cridada a oferir un servei al món ajudant que hi hagi uns criteris ètics en l'economia i se cerquin camins de desenvolupament de tots els pobles. Aquesta missió —com sabeu— es fa especialment urgent en les presents circumstàncies.

Des del record entranyable de Benet XVI, que ens ha acompanyat amb la seva pregària i amb l'exemple que ens ha donat d'humilitat i de servei generós a l'Església, us invito, benvolguts diocesans, a continuar fent camí amb el nou Sant Pare que l'Esperit Sant ha donat a l'Església, del qual esperem que ens «confirmi en la fe» i ens «predeixi en la caritat».

SALVADOR PIÉ-NINOT

Catedràtic de la Facultat de Teologia de Catalunya i de la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma

Quins indicis es podrien entreveure per discernir l'elecció del nou Bisbe de Roma i Successor de sant Pere, Francesc?

Primer: estem davant del primer Papa provinent de Llatinoamèrica, amb més del 40% de catòlics. Això ja dona una primera indicació que l'Església catòlica s'adona que el seu centre ja no és a Europa sinó en un dels tres continents pobres que configuren el catolicisme actual!

Segon: que el nou Bisbe de Roma, Francesc, és el primer provinent de la Companyia de Jesús. Una congregació que té un lligam amb el Papa a través d'un quart vot. Això va unit a la promesa que fan els jesuïtes de no acceptar ésser bisbes, tret que el seu pare general ho permeti. Notem, a

més, la tradició jesuítica d'estar ben preparats, així com, en el seu cas, l'experiència rellevant de provincial i rector d'Universitat, que fa que tingui una molt consolidada experiència de govern. A més, ser jesuïta el fa participar en una de les millors xarxes de relacions entre tots els continents, i per això, tot i provenint de la perifèria de segur que no es trobarà estrany a la resta del món i a la mateixa Roma!

Tercer: l'experiència de bisbe i cardenal-arquebisbe de Buenos Aires. Ha viscut la transició de la dictadura militar a la democràcia, amb sofriment —i fins i tot amb situacions molt delicades—, amb un testimoni radical de vida «franciscana» —d'aquí el seu nou nom!—, amb una voluntat d'opció pels pobres i febles, combatent l'ídol

«Ha viscut la transició de la dictadura militar a la democràcia, amb sofriment, amb un testimoni radical de vida "franciscana"»

del diner i la corrupció, amb una espiritualitat ignasiana cristocèntrica comunicativa, vetllant per la dimensió popular i cultural —típica d'Argentina— sempre eclesialment...

Quart: el seu rol al conclave de fa vuit anys ha influït en la seva elecció? És sabut, per testimonis que podrien ser fidedignes, que va renunciar amb gran humilitat a la seva candidatura en benefici de J. Ratzinger. L'emotiva impressió que hauria deixat aquesta renúncia podria haver influït ara? Déu ho sap! Sigui com sigui, ha colpit el seu inici parlant com a Bisbe de Roma, unit a la cita d'Ignasi d'Antioquia sobre «el qui presideix l'assemblea d'amor que és l'Església», recordant Benet XVI, invitant a la pregària per ell abans de la seva benedicció! Benvingut, Bisbe de Roma i Successor de Pere, Francesc!

«El papa Francesc és un home de Déu»

EL CARDENAL MARTÍNEZ SISTACH HA ATÈS «CATALUNYA CRISTIANA» I RÀDIO ESTEL POC DESPRÉS DE SORTIR DEL CONCLAVE

SAMUEL GUTIÉRREZ
Enviat especial a Roma

Exultant. L'elecció del papa Francesc com a nou Successor de Sant Pere ha estat viscuda pel cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona, amb una alegria desbordant. El seu primer conclave ha estat una experiència de les que marquen, una vivència profundament espiritual que ratifica l'amor sol·lícit de Crist per la seva Església. Cada gest, cada paraula, han estat viscuts pel purpurat català amb un gran sentit eclesial, conscient que l'esdeveniment que tenia lloc a la Capella Sixtina era possiblement dels més decisius de la seva vida. Poques hores després d'aquesta elecció històrica, el cardenal ha atès amb cordialitat Ràdio Estel i *Catalunya Cristiana*. En el seu rostre somrient i distès es reflecteix el desig de voler compartir el més aviat possible amb els seus diocesans aquesta inoblidable experiència viscuda.

Ja tenim nou Papa... Quines són les seves primeres impressions?

Estic molt content per l'elecció que hem fet els cardenals, comptant amb la pregària de tota l'Església. L'Esperit Sant ens ha ajudat en el nostre discerniment. Ha estat una elecció històrica ja que és el primer Papa americà, després dels cinc-cents anys de presència de l'Església en aquell continent. El papa Francesc és un home de Déu, molt preparat, senzill i proper a la gent. És molt estimat com a arquebisbe de Buenos Aires i molt valorat al continent llatinoamericà.

Com ha viscut aquesta elecció?

He viscut l'elecció amb un profund sentit eclesial. Els cardenals hem viscut aquests dies del conclave amb molta pregària, comunió i fraternitat. A tots ens movia cercar aquell Sant Pare que pogués realitzar de la millor manera el seu ministeri petrí atesa la realitat de l'Església i del món d'avui. El conclave és una realitat riquíssima d'Església.

Què ens vol dir l'Esperit Sant a l'Església avui amb aquesta elecció?

Ho anirà dient a mesura que el papa Francesc vagi actuant. El cardenal Bergoglio en acceptar l'elecció ens va dir que havia escollit el nom de Francesc. Fou per a tots una joiosa sorpresa. És el primer Papa que porta aquest nom. I va explicitar que es referia a sant Francesc d'Assís. Penso que aquesta elecció indica l'orientació que vol donar el Papa al seu ministeri petrí.

Com creu que influirà a les nostres Esglésies particulars de Catalunya?

El papa Francesc servirà a totes les Esglésies diocesanes que formen l'Església de Jesucrist. Jo ja coneixia el Papa des de fa anys i tinguérem converses durant les congregacions generals prèvies al conclave. Desitjaria molt que visités la basílica de la Sagrada Família.

Sense demanar-li que reveli secrets que no es poden revelar..., quina valoració fa de l'experiència viscuda durant aquests dies al conclave?

És un record per a tota la vida. L'hi agraeixo molt al Senyor. He viscut una forta experiència de la catolicitat de l'Església, de la comunió i fraternitat entre tots els cardenals i he experimentat el desig de tots de cercar el millor per exercir aquest ministeri únic i indispensable per a l'Església.

La votació a la Capella Sixtina, amb el majestuós Judici Final de Miquel Àngel, imposa tant com diuen?

Certament el fresc de Miquel Àngel sobre el Judici Final impacta. T'acostes a introduir el vot justament a l'altar adossat a aquest absis i penses que Déu un dia et demanarà comptes de la teva responsabilitat i puresa d'intenció en escollir el Successor de Sant Pere. Sí que imposa, però com que has procurat fer els deures ben fets, experimentes una gran pau confiant en la misericòrdia de Déu.

Quins sentiments i quin esperit s'ha viscut al si del Col·legi Cardenalici?

«Desitjaria molt que visités la basílica de la Sagrada Família»

«Li he dit que compta amb la pregària i l'afecte de tota l'Església de Barcelona i del nostre país»

Des de la seu vacant fins avui, han estat uns dies de molta relació entre els cardenals que ens han ajudat a conèixer-nos més i ajudar-nos durant les Congregacions generals a prendre major consciència de la realitat i situació de l'Església enmig del món d'avui.

Hi ha qui parla de lluites de poder i de confrontacions ideològiques, per què costa tant fer entendre que al Col·legi de Cardenals regna la comunió i la fraternitat? Quina ha estat la seva experiència?

Tots els cardenals busquem el bé de l'Església i hi ha entre tots nosaltres un gran esperit de comunió i fraternitat. En el treball del Col·legi de Cardenals cadascú hi aporta els seus dons i capacitats que enriqueixen el treball conjunt.

Ha pogut parlar ja amb el nou Sant Pare? Quin missatge li agradaria fer-li arribar de part de l'Església de Barcelona, i de les Esglésies que caminen a Catalunya?

Havia parlat amb ell durant els dies de les Congregacions generals i també, un cop elegit Papa, el passàrem a saludar cada cardenal. Li he expressat el meu afecte i la meva obediència i la meva disponibilitat, i li he dit que compta amb la pregària i l'afecte de tota l'Església de Barcelona i de l'Església al nostre país. Vivint la vida cristiana cadascú amb coherència i fidelitat, estem ajudant el Sant Pare en el servei a tota l'Església.

Com creu que serà la relació amb el Papa emèrit?

Seràn unes relacions excel·lents. Benet XVI l'ajudarà sempre amb la pregària.

XAVIER PUIGDOLLERS
 Director general d'Afers
 Religiosos de la Generalitat
 de Catalunya

«Estic convençut que el Sant Pare Francesc enfortirà els ponts i el diàleg amb el nostre país que tant va conrear Benet XVI»

Ràdio Estel

espai de trobada, participació i diàleg

l'actualitat a RadioEstel

Entrevistes, debats, tertúlies, informació d'última hora, i propostes de servei. Una línia de programació que es manté puntualment fins a la nit, a 2 de 8, quan ja és possible fer una anàlisi dels fets del dia amb l'ajuda de destacades personalitats del món polític, econòmic o cultural.

reflexió i Valors

Al final del dia la proposta de Ràdio Estel es basa en la informació, la tertúlia i el debat sobre els valors que formen part del nostre ideari. La família, el món dels discapacitats, l'economia, les ONG, la salut i altres entitats de servei.

actualitat
Cultura
Església
Solidaritat
on line
Radioestel.cat
a la carta

la millor Música

Durant moltes hores la programació de Ràdio Estel la configura una selecció musical que no es pot trobar enlloc més. Les millors versions d'alta cançó internacional anglosaxona alternen amb clàssics europeus d'altres idiomes, amb especial presència de temes cantats en català.

programes Religiosos

Cada dia, en hores diverses i formats diferents, oferim a la nostra audiència programes de caire religiós: la Missa, el Rosari, la lectura de l'Evangeli, Laudes i Vespres entre d'altres. La presència de Montserrat, Solius i Vallbona de les Monges és molt visible, així com les transmissions des de la Sagrada Família i la Catedral de Barcelona.

A la gran sorpresa de la renúncia de Benet XVI s'ha unit la nova sorpresa de l'elecció del nou Sant Pare, el cardenal Jorge Mario Bergoglio. El primer Papa no europeu, el primer jesuïta i el primer que tria el nom de Francesc, que augura que vol seguir les petjades de sant Francesc d'Assís.

Tots aquests precedents inèdits em susciten una renovada esperança en el nou Sant Pare Francesc. Efectivament, en els seus primers gestos públics s'endevinen alguns trets remarcables, en especial el tracte afable i proper, el desig de renovació i la senzillesa. Els primers apunts coneguts de la seva biografia subratllen la seva sensibilitat pels pobres i l'austeritat personal. No endebades, l'elecció del nom de Francesc se situa en aquesta línia de fraternitat i d'opció pels pobres, juntament amb un desig de respecte a la natura i de recerca de l'essència de la persona i de la creació.

També el fet que pertany a un institut religiós ens situa en un marc d'una profunda espiritualitat, en aquest cas ignasiana. Abans de beneir la gernació reunida per celebrar la seva elecció els va demanar que preguessin per ell. Una iniciativa que ens va sobtar però que, amb el pas de les hores, adquireix encara més relleu i més força. Des de sempre els jesuïtes s'han distingit per una sòlida formació espiritual, teològica i humana que els ha convertit en un orde religiós capdavanter en molts àmbits. No podem oblidar que un dels reptes de futur de l'Església catòlica universal és el diàleg amb les altres confessions religioses. Un diàleg imprescindible de cara a la convivència i a la cohesió social.

Pel que fa a la relació amb Catalunya, poc després que fos elegit el nou Sant Pare el president de la Generalitat va recordar amb molt d'encert les arrels cristianes que han configurat la nostra identitat mil·lenària. Estic convençut que el Sant Pare Francesc enfortirà els ponts i el diàleg amb el nostre país que tant va conrear Benet XVI i els seus màxims col·laboradors, sobretot el secretari d'Estat Tarcisio Bertone. El nou Papa ve del nou món i ha estat un bon pastor d'una gran diòcesi. Ha estat professor, provincial, bisbe, és a dir, ha combinat la docència, la pastoral i la direcció d'institucions al servei de les persones i de la seva espiritualitat. Arriba, doncs, a la seva nova diòcesi de Roma com a nou pastor de l'Església universal, tot oferint aquest bagatge d'amor, de servei, d'espiritualitat i de respecte a la llibertat de l'home.

«Es tracta d'edificar l'Església, l'esposa de Crist, sobre aquella pedra angular que és Nostre Senyor»

«Si no edifiquem Jesucrist, la cosa no funciona. Ens convertirem en una ONG pietosa, però no pas en l'Església del Senyor»

«Voldria que tots nosaltres tinguéssim el coratge de caminar en presència del Senyor, amb la creu del Senyor»

VALENTÍ MISERACHS
Mestre de la capella de Santa Maria la Major

No coneixia personalment el cardenal Bergoglio, ni en sabia gran cosa. Però només de veure'l per televisió, amb la seva senzillesa, el cor em deia que hauria estat l'escollit, contra qualsevol pronòstic dels molts que la turba mediàtica d'aquests dies havia fet. Déu exalça els humils, i goso creure que els cardenals s'han deixat ben guiar per l'Esperit Sant. La impressió d'ahir vespre s'ha vist confirmada aquest matí en la seva visita a la Salus Populi Romani a Santa Maria la Major: la seva figura, amb el senzill pectoral i les sabates negres de carrer, s'ha absorbt en la pregària silenciosa, i ens ha fet pregar a tots. Ens ha saludat a tots i cadascun dels membres del Capítol, amb un somriure afectuós, i demanant-nos sobretot que preguéssim molt per ell. Un vent nou bufa a l'Església en la persona de Francesc, bisbe de Roma!

En aquestes tres lectures, veig que hi ha com un denominador comú: el moviment. En la primera, el moviment en el camí. En la segona, veig el moviment en l'edificació de l'Església. I en la tercera, l'Evangeli, capto el moviment en la confessió. Per tant, parlem de caminar, edificar i confessar.

Caminar: «Casa de Jacob, veniu! Caminem en la llum del Senyor!» És tot això el primer que Déu ha dit a Abraham. «Camina en la meua presència i sigues irreprovable!» Això és caminar. La nostra vida és un camí. I quan ens aturem, la cosa no funciona. Hem de caminar sempre, en presència del Senyor, a la llum del Senyor, mirant de viure amb aquella irreprovable que Déu demanava a Abraham, en la seva promesa. Edificar l'Església. Es parla de pedres, amb pedres que tenen consistència. Però pedres viues, pedres plenes de l'Esperit Sant. Es tracta d'edificar l'Església, l'esposa de Crist, sobre aquella pedra angular que és nostre Senyor.

I en tercer lloc, hem de confessar. Nosaltres podem caminar tot el que vulguem, i podem edificar moltíssimes coses, però si no confessem Jesucrist, la cosa no rutlla. Ens convertirem en una ONG pietosa, però no pas en l'Església del Senyor. Quan no caminem, ens aturem. Quan no edifiquem, ens passa com als nens quan fan castells de sorra a la platja, que tot s'esfondra, no té consistència. Quan no confessem Jesucrist, em ve al cap la frase de Léon Bloy «Qui no resa al Senyor, resa al diable». Quan no es confessa Jesucrist, es confessa la mundanitat del dimoni.

Per tant, estem parlant de caminar, edificar-construir, confessar. La cosa no és tan fàcil, perquè en el caminar, el construir i el confessar, de vegades hi ha moviments que no són pròpiament en el camí, sinó que ens fan girar cua i tornar enrere. Aquest evangeli segueix amb una situació especial: el mateix

Pere, que ha confessat Jesucrist, li diu si ell és Crist, el fill de Déu viu. I li afirma: «Jo et segueixo, però no parlem de creu! Això no hi té res a veure. Et segueixo amb altres possibilitats, sense la creu.» I és que, quan caminem, edifiquem i confessem un Crist sense la creu, no som deixebles del Senyor, sinó que som mundans, o també bisbes, sacerdots, cardenals o persones d'altres ministeris, però no deixebles del Senyor.

Després d'aquests dies de gràcia, voldria que tots nosaltres tinguéssim

el coratge de caminar en presència del Senyor, amb la creu del Senyor. Edifiquem l'Església sobre la sang del Senyor que s'ha construït sobre la creu! En Crist crucificat, l'Església va endavant. Jo us explico el meu desig que l'Esperit Sant, amb la pregària a la Mare de Déu, la nostra Mare, ens concedeixi aquesta gràcia: caminar, edificar i confessar. Així sigui.

(Primera homilia íntegra del pontificat del papa Francesc durant la missa de final del conclave / Traduïda al català per Ignasi Miranda)

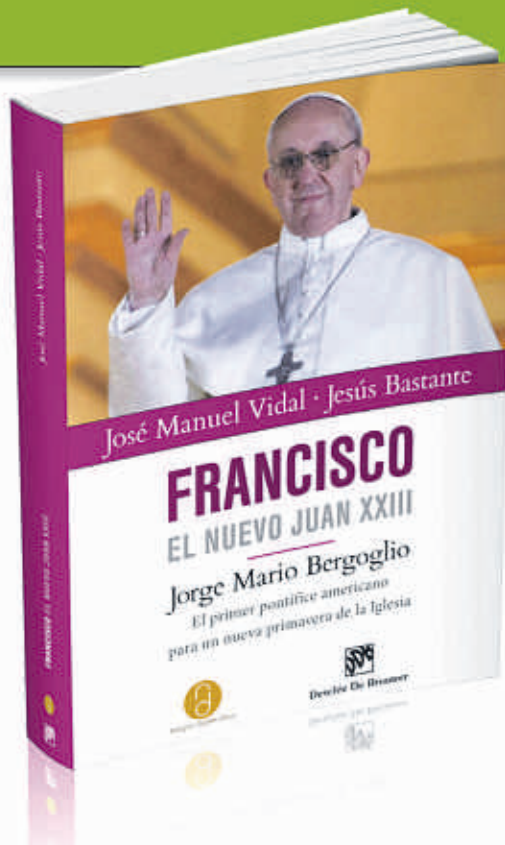
NOVEDAD EDITORIAL

Desclée De Brouwer y Religión Digital

lanzan el primer libro sobre el nuevo Papa.

Desde Roma, escrito por los dos mejores especialistas de información religiosa de España, **José Manuel Vidal** y **Jesús Bastante**.

Un libro imprescindible para entender al nuevo Papa, su proceso de elección en el Cónclave más abierto del último siglo, las claves de la renuncia de Benedicto XVI y los retos de presente y de futuro de la Iglesia en el siglo XXI.

L'únic setmanari en català que des de fa 30 anys t'acosta la realitat de l'Església

CatalunyaCristiana
Setmanari d'informació i de cultura religiosa
10 març 2013
Any XXXIV • Núm. 1.746 • 2,50 euros

ELS CARDENALS, EL LLUMINATS PER L'ESPIRIT, AFRONTEN LA TASCA D'ESCOLLIR NOU PONTIFEX

Conclave en marxa

SUPLEMENT ESPECIAL:
 # 1 El conclave
 # 2 El papa Joan XXIII
 # 3 El papa Pau VI
 # 4 El papa Joan Pau I
 # 5 El papa Joan Pau II
 # 6 El papa Benet XVI
 # 7 El papa Francesc

Emotiu adéu de Benet XVI
CONGO: guerra permanent

Sumari
 # 7 Entrevista a l'arquebisbe Mario Telo
 # 21 Obra teatral sobre Francesc Català
 # 24 La Passió de Reus: estrena i reportatge
 # 26 Testimoni del març Plus Mòbil
 # 31 Mr. Nicotau, perpleix pel governatori

IV/V
10 març 2013
CatalunyaCristiana

«Buscarem una persona amb una dimensió pastoral universal»

EL CARDENAL LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH PARTICIPA EN EL SEU PRIMER CONCLAVE

Especial conclave

Jaume Miras
 El cardenal Lluís Martínez Sistach, el més jove dels cardenals electors, ha participat en el seu primer conclave. El papa Benet XVI el va nomenar cardenal el 2011 i el va assignar a la sede vacante de la diòcesi de Barcelona. El cardenal Sistach és el més jove dels cardenals electors i el més jove dels cardenals de la diòcesi de Barcelona. El cardenal Sistach és el més jove dels cardenals electors i el més jove dels cardenals de la diòcesi de Barcelona.

«L'evangelització, si és autèntica, té en compte totes les dimensions de la persona, especialment la, el desenvolupament dels pobres, la justícia social»

Sant Sebastià de les Catacumbes

El conclave de Sant Sebastià de les Catacumbes
 El conclave de Sant Sebastià de les Catacumbes va començar el 17 de març a les 18 hores. Els cardenals electors van entrar a la capella de Sant Sebastià de les Catacumbes a les 18 hores. Els cardenals electors van entrar a la capella de Sant Sebastià de les Catacumbes a les 18 hores.

PODEU OPTAR PER L'EDICIÓ DIGITAL: 90 EUROS L'ANY

Subscriuiu-vos-hi per 125 euros l'any

Desitjo subscriure'm al setmanari CatalunyaCristiana durant un any (52 números)

Edició en català
 Edició en castellà

Nom _____

Cognoms _____

Adreça _____

Població _____

DP _____ Tel. _____ NIF _____

Forma de pagament

Únic pagament de per any
 Xec nominatiu que adjunto

Dos pagaments semestralment
 Domiciliació bancària (ompliu ordre adjunta)

Senyors, els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avis, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà Fundació Catalunya Cristiana per la meua subscripció al setmanari CatalunyaCristiana.

Titular _____

Entitat _____ Oficina _____ DC _____ Compte _____ Data (dd/mm/aa) _____

Signatura del titular _____

Envieu aquesta butlleta a:
CatalunyaCristiana
 (Departament de Subscripcions)
 Comtes de Bell-lloc, 67-69
 08014 Barcelona

Conforme al que disposa l'article 6 de la llei orgànica 15/1999 de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, autoritzo CatalunyaCristiana a incloure les meves dades personals al fitxer informàtic d'aquesta entitat així com a tractar-les, per tal de rebre informació periòdica de les seves activitats. En qualsevol moment el titular podrà exercir els drets d'accés, rectificació i cancel·lació, així com oposar-se al tractament de les seves dades adreçant-se a CatalunyaCristiana amb domicili al carrer Comtes de Bell-lloc 67-69, 08014 Barcelona.

Dani Majà

«Primer gest emocionant: el papa Francesc ha començat pregant, profundament inclinat, i ens ha fet pregar a tots»

SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA
Bisbe auxiliar de Barcelona

Compartim joia, agraïment i comunió. És el Senyor qui ho ha fet! Una vegada més ens fa transitar pels seus camins. Tants pronòstics i ves per on! El bisbe Bergoglio convertit en el papa Francesc. Un nou nom que, en una primera impressió, ens remet a la frescor de l'Evangelí i al cor de les benaurances; i també, per què no? a la missió d'una Església que és missionera, oberta a les dimensions del món i de les cultures. I, tot això, amb un missatge que té a veure amb construir una fraternitat humana basada en l'amor.

Primer gest emocionant: el papa Francesc ha començat pregant, profundament inclinat, i ens ha fet pregar a tots. Ho hem fet en comunió, amb fe, i amb el record emocionat del qui l'ha precedit a la Seu de Pere. Una Església catòlica obrint el cor a Déu Pare amb les paraules de Jesús i deixant-nos inspirar pel seu Esperit, i acompanyats de la Mare del Senyor, que també prega amb nosaltres i per nosaltres. Dir junts «Pare nostre!» ha estat el crit global i solidari d'una humanitat que sovint nota la seva absència, o amb dolor la pateix.

Tanmateix, l'esperança no enganya! Ha estat el nom nou de l'espera el que durant aquestes setmanes ens ha mantingut units en la pregària. En l'anunci del nou Successor de Pere hi ha hagut gestos marcats per la senzillesa i per paraules plenes d'humilitat i proximitat, com sabem que ha estat així el seu servei episcopal, especialment amb els més pobres, els malalts, vivint i transitant entre la gent..., com el bon Pastor, Jesús, que assenjala un nou estil pastoral i, com ha dit algun jove, comunica noves vibracions.

Fidel al Concili Vaticà II, el papa Francesc ens ha dit que «comencem aquest camí d'Església tots junts, bisbe i poble». Molt camí per fer i tots implicats a fer-lo per tal de vèncer distanciaments i treballar la proximitat. La nova evangelització treballa el «tu a tu», però també s'obre a la «globalitat», allà on els grans titulars poden apropar a l'Evangelí quan són portaveu d'una Església que és comunitat de germans, sacrament visible de Jesucrist, benedicció de Déu que és amor.

«És un religiós jesuïta que comprèn la necessitat d'una profunda comunió de tots els carismes i formes de vida cristiana en l'Església»

JOSEP M. ABELLA
Missioner claretà

L'anunci ens ha sorprès. El cardenal Jorge Mario Bergoglio és ara Francesc, el Bisbe de Roma, l'Església que presideix en la caritat la comunitat de totes les esglésies, tal com ens ha dit en la salutació.

Abans del conclave hem pogut llegir anàlisis i previsions fetes des de ben diferents punts de vista i inspirades per valors ben diversos. Algunes les hem trobades ben arrelades en una visió d'Evangelí i d'Església; altres ens semblaven néixer de la perspectiva del poder i de posicions de caire polític tan presents en altres tipus d'eleccions.

Ara rebem la notícia de l'elecció del nou Papa amb goig i esperança. Em vaig trobar personalment unes quantes vegades amb el cardenal Bergoglio quan era arquebisbe de Buenos Aires, tant a casa seva com a Roma, durant el Sínode sobre l'Eucaristia. El vaig trobar sempre proper i senzill. M'han fet reviure aquestes trobades alguns detalls de la seva salutació des del balcó de la basílica de Sant Pere. Ha començat amb una salutació que entén tothom: «Bona tarda»; s'ha presentat com a Bisbe de Roma i ens ha fet entendre que és part del ministeri d'aquest Bisbe presidir en la caritat totes les esglésies, ens ha demanat que preguéssim perquè Déu el beneís i s'ha inclinat davant el poble que pregava per ell. Ha recordat el seu predecessor i amic, el papa emèrit Benet XVI, i ens ha invitat a tots a recordar-lo. Ens ha parlat d'un camí que cal fer junts, pregant els uns pels altres, ajudant-nos els uns als altres i construint fraternitat al nostre món. Ens ha promès que anirà a pregar per nosaltres a la Mare de Déu i ens ha beneït. Ha acabat la seva salutació amb un «Bona nit» senzill i cordial.

Francesc —el nom ens parla de desig d'arrelament profund a l'Evangelí— arriba a Roma amb la seva experiència llatinoamericana. Una Església que va ser pionera en l'aplicació del Concili Vaticà II i que, a través del seu Magisteri, ha inspirat el caminar de moltes altres Esglésies. L'opció preferencial pels pobres i el compromís per la justícia, la centralitat de la Paraula de Déu en la vida de les comunitats cristianes i molts d'altres aspectes han anat forjant un nou model d'Església que serà certament present en el ministeri del nou Papa.

He sentit a dir que la seva vida com a Pastor de l'Església de Buenos Aires ha estat marcada per una gran senzillesa i per una pregona espiritualitat. Espero que pugui seguir sent ell mateix en aquesta nova posició on l'ha col·locat la decisió dels cardenals. No sempre deu ser fàcil pels condicionaments que acompanyen la nova responsabilitat.

El nou Papa és un religiós jesuïta que comprèn la necessitat d'una profunda comunió de tots els carismes i formes de vida cristiana en l'Església. Tot això ens ajudarà a créixer a tots en el seguiment de Jesús i en la missió evangelitzadora.

Si el pogués saludar personalment li demanaria que fos un pastor que suscités esperança en el món i en l'Església, que ens ajudi a crear una Església dialogant amb la cultura i les cultures, amb les altres tradicions religioses i amb les altres esglésies cristianes i que ens empenyi a créixer en un diàleg de vida amb els pobres. Li diria que estem disposats a treballar per una més gran transparència en l'Església, en les seves institucions i en el seu funcionament, que el recolzarem en tot el que calgui. Li explicaria el desig que tenim d'una Església amb més espais de participació en totes les seves institucions per a les dones i els joves.

Gràcies, papa Francesc, per haver acceptat aquest encàrrec pastoral. Pots comptar amb nosaltres per continuar proclamant l'Evangelí al món d'avui.

Ajuda'ns a salvar una vida!

- Centres d'acolliment de mares amb problemes.
- Ensenyament de planificació familiar natural.
- Grups de joves PRO-VIDA que promouen una cultura de la vida.

TELÈFONS DE LA VIDA
932 047 111 i 932 805 683

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA
BONAPLATA, 42, 1º, TEL. 932 047 111 08034 BARCELONA

COL·LABORA FENT-TE'N SOCI

SÍ A LA VIDA, DESITJO REBRE EL BUTLLETÍ INFORMATIU PRO-VIDA

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ

PROVÍNCIA

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA - BONAPLATA, 42, 1R, TEL. 204 71 11 08034 BARCELONA

**Jornada de
Portes Obertes
17 d'Abril de 2013
a les 18.30h**

**Facultat de
Filosofia**

Universitat Ramon Llull

Què ofereix la Facultat

- El prestigi d'una llarga tradició d'estudis superiors en els àmbits filosòfic, teològic i humanístic.
- Un sistema d'ensenyament on la relació personal i el diàleg són essencials.
- Intercanvis internacionals amb universitats italianes.

Una ubicació cèntrica a Barcelona al carrer Diputació, 231 (entre Balmes i Enric Granados)

Grau en Filosofia

- Una formació àmplia en la cultura filosòfica, atenent els problemes filosòfics d'avui i les grans doctrines de tots els temps.

Doctorat en Filosofia

Màster oficial en Recerca en Filosofia i Estudis Humanístics

- Una formació especialitzada en la recerca en l'àmbit filosòfic i humanístic.
- A partir d'una troncalitat comuna, el Màster ofereix dos itineraris
Itinerari Filosofia
Itinerari Humanitats

Horari de tarda: dimarts, dimecres i dijous de 17'30 a 21'30 h.
(poden variar dies i hores segons itinerari escollit)

Diploma d'especialització en Gestió del Patrimoni Cultural Eclesiàstic

- Horari de tarda: dimarts, dimecres i dijous de 18 a 21 h.

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

Diputació, 231 - 08007 Barcelona
Tel. 934 534 338 - Fax 934 530 957

e-mail: facultat@filosofia.url.edu - <http://www.filosofia.url.edu/>

CONCEPCIÓ HUERTA

Llicenciada en Teologia i membre del Patronat de la Fundació Dr. Albert Bonet

JOSEP A. DURAN I LLEIDA

President del Comitè de Govern d'Unió Democràtica de Catalunya

L'elecció d'un nou Papa sempre ha estat per mi motiu d'esperança. D'una banda, perquè representa una anella més d'aquesta ja llarga cadena que ens connecta amb la primera comunitat cristiana. De l'altra, perquè el nou Bisbe de Roma, Francesc, amb la seva espiritualitat, formació personal, experiència i tarannà, conferirà a l'Església una nova manera d'anunciar al món els principis de l'Evangelí.

El papa Francesc apareixia al balcó de Sant Pere amb un posat sobri. No més gesticulació que la necessària; cap posat que reclamés aclamació. La seva veu té un so afectuós. Francesc es presentava com a nou bisbe de Roma a la seva diòcesi. Aquesta condició era sens dubte la fonamental; d'ella se'n deriva que sigui —ara ell— el qui presideix l'Església catòlica en la unitat i la caritat. A continuació un record i un Parenostre pel bisbe emèrit de Roma, Benet XVI, encara en la bona memòria de tots —quin detall!—. A continuació i, per primer cop, li tocava fer present la benedicció de Déu sobre tothom: «Tots els homes i dones de bona voluntat.» Però abans un reconeixement i una petició personal: també ell necessita la benedicció de Déu i el canal «natural» per invocar-la no pot ser cap altre: la pregària del poble de Déu.

Després de la benedicció *urbi et orbi* l'acte de presentació ja s'havia acabat. El Papa, però, demanà el micròfon; la litúrgia no ho és tot! I escoltàvem novament la seva veu: «Germans i germanes, us deixo. Moltes gràcies per l'acollida. Pregueu per mi. A reveure. Ens veiem aviat: demà vull anar a resar a la Mare de Déu, perquè custodii Roma. Bona nit i bon descans.»

Des d'aleshores no cessen les referències al seu caràcter humil i auster i a la seva predilecció pels més desvalguts. Aquests valors, que es corresponen a l'esperit de les Benaurances, són, de fet, l'essència de la vida cristiana i sempre que les veig encarnades entenc la lloança de Jesús: «Feliços els qui...!»

Prego a Déu per tal que aquesta manera de ser del papa Francesc, en consonància amb el nom que ha triat, es faci evident a tothom, i de manera diàfana, durant el seu pontificat.

La renúncia de Benet XVI, reconeixent que les seves forces, espirituals i físiques, no eren suficients per afrontar els reptes que actualment té l'Església, confirma que aquests són especialment greus. Estic convençuda que el papa Francesc podrà respondre-hi de manera adequada —continuant l'obra dels seus predecessors—, anunciant i fent present Déu, font de vida, en el món, purificant la materialitat de l'Església i proclamant arreu la dignitat de la persona tot reclamant-ne els drets i els deures.

«Prego a Déu per tal que aquesta manera de ser del papa Francesc es faci evident a tothom, i de manera diàfana, durant el seu pontificat»

De ben segur que el papa Francesc serà un pontífex de sorpreses, de renovació i d'alegria. Al balcó de sant Pere els creients vam poder veure una persona senzilla i humil, que demanava que preguessin per ell. I en escollir el nom del pobrissó d'Assís, el nou Papa també ha fet tota una diàfana declaració d'objectius.

La seva elecció ha comportat un munt de novetats: és un pontífex que no s'ha format dintre de la cúria vaticana, prové d'un altre continent, pertany a un orde religiós de gran carisma i que mai no havia arribat al papat. També hem de valorar que és una persona d'edat similar a la que tenien Joan XXIII i Benet XVI quan van ser escollits. I pels gestos, per la forma de comportar-se, per les seves primeres paraules, el nou Papa també recorda molt el papa Joan i fins i tot la senzillesa de Joan Pau I.

Per als creients, de ben segur que l'Esperit Sant ens ha triat un gran Papa, un pastor capaç de protegir el seu ramat sota les moltes inclemències dels temps actuals. Queda per als estratèges, per als vaticanòlegs, per als experts, analitzar si podrà acabar de posar ordre a la cúria i completar la feina iniciada per Benet XVI i davant la qual va sentir que ja no tenia prou forces. Veurem si el Papa és capaç de renovar, d'il·lusionar, d'infondre esperança i aportar valors. Veurem si pot commoure el cor dels joves, recristianitzar espais que s'han perdut davant de l'egoisme, del consum i del materialisme; veurem si és capaç de continuar la gran expansió de la fe catòlica que es viu en altres àrees del món, a Amèrica Llatina, a Àsia... De ben segur que sí. Com deia, crec que ens

ha estat donat el Papa de la proximitat i de la sorpresa.

Però de tot el que s'ha dit, de tot el que s'ha vist, vull quedar-me amb la presència del nou bisbe de Roma al balcó de Sant Pere. No hi apareixia un cap d'estat, ni fins i tot un pontífex màxim, sinó un bisbe que es dirigia alegre als seus feligresos i que demanava, a ells i al món sencer, que preguessin per ell.

Ens cal, més que mai, una Església viva i que generi esperança; una Església que ens faci sentir germans, que difongui valors i que expandeixi al món sencer l'alegria i la joia de creure. I Francesc ho pot fer. És un gran pes sobre les espatlles d'un home sol, però, tal com ell demanava, compta amb les nostres oracions i la nostra fidelitat. Ens ha estat donat un altre Papa bo i un Papa savi. Tenim, doncs, motius per a l'alegria i l'esperança.

«Ens cal, més que mai, una Església viva i que generi esperança»

Francisc Costa Amigó

Mans Unides s'alegra de l'elecció del nou Papa i espera nous avenços en la lluita contra la pobresa i la fam

Mans Unides vol expressar públicament la seva alegria per l'elecció del Cardenal Jorge Mario Bergoglio, des d'ara Francesc, com a nou Papa de l'Església Catòlica i ens posem a la seva disposició.

Des de Mans Unides, l'ONG de Desenvolupament de l'Església Catòlica a Espanya, desitgem que el nou pontífex segueixi impulsant:

- La defensa i promoció dels més desfavorits i el respecte dels Drets Humans.
- La crida a la comunitat internacional per aconseguir un veritable compromís en l'eradicació de la pobresa i la fam.
- La conscienciació que la injustícia que assola el nostre planeta no depèn tant de l'escassetat com de l'egoisme humà i la falta de voluntat política.
- El diàleg entre les cultures i religions, per fomentar la pau i crear i una veritable fraternitat universal.

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

www.mansunides.org
facebook.com/mansunidescat
twitter.com/mansunides
youtube.com/mansunides
93 487 78 78

Actitud Blava

és proposar-se
que el planeta blau
segueixi sent blau.

Els que creuen que les coses poden fer-se són els que aconsegueixen fer-les, i amb ells compartim una mateixa actitud, Actitud Blava. L'actitud de fer que les coses siguin possibles.

Endesa. Companyia pionera en sostenibilitat

actitudazul.com

24 seleccions, 80 partits,
totes les estrelles del bàsquet mundial

llum · gas · persones

MARISA JIMÉNEZ BUEDO
Delegada de la Pastoral de Joventut de l'arquebisbat de Tarragona

«Demana al Sant Pare que encoratgi els joves a seguir Crist, que els engresqui a cercar Déu»

RAMON PRAT PONS
Vicari general de la diòcesi de Lleida

Aquests dies hem sentit moltes dades en clau eclesial: el Papa serà el número 266 dels successors de Pere, pastor de més d'1.200.000 catòlics al món, dels quals un 45% són a Amèrica Llatina i el 16% a l'Àfrica... Finalment la figura de Francesc, un Papa per primera vegada no europeu, de ben segur que ens ajudarà a revisar com vivim la gran davallada de la pràctica religiosa a Europa; la manca de joves a les nostres esglésies, i ens empenyerà a viure més oberts a l'escolta de les esglésies més joves...

Un Papa al qual anirem descobrint, però que ja en els seus gestos intuïm una gran humilitat i espiritualitat per afrontar els reptes que com a Església tenim al davant.

Com a responsable de joves, què suposa un nou Sant Pare en clau de pastoral juvenil? Unes reflexions des de casa nostra:

1. Un jove cristià català avui viu la fe a contracorrent. Per a la nostra societat l'Església no és significativa com tampoc la identitat cristiana del jove. Demana al Sant Pare que encoratgi els joves a seguir Crist, que els engresqui a cercar Déu; i a l'Església li demana comunitats acollidores on poder viure l'alegria de ser germans, i on el jove pugui fer procés de fe.
2. L'Església avui a sempre ha estat cridada a ser evangelitzadora i missionera. Demana al Sant Pare que impulsés accions més evangelitzadores entre els joves, partint dels valors propis de la joventut amb la seva alegria i solidaritat. I a l'Església, que no els parlés només d'humanisme ple de valors, sinó que acollís els joves i els

cadascú d'ells.

3. Demana al Sant Pare que fos ferm i valent essent veu profètica dels qui no tenen veu, per tal d'ajudar totes les persones i els estaments eclesials a revisar el nostre estil de vida com a cristians al segle XXI per tal d'esdevenir allò que estem cridats a ser com a poble de Déu; i a l'Església que servint els altres ajudi a descobrir l'espiritualitat de tota persona, per tal que, fruit de la seva relació amb Déu, els seus actes siguin testimoni i no causin refús ni distanciament de Déu.
4. Demana al Sant Pare paraules humils i misericordioses per tants joves que se senten lluny de Déu, i demana a l'Església que les relacions fraternes fruit de la vivència de l'Evangelí siguin més autèntiques, creïbles, alegres... desitjant el bé dels altres, implicant-nos en allò que fa patir a l'home d'avui, per tal d'atansar el jove a l'amor del Crist.
5. Demana al Sant Pare parlar als joves de la recerca de la veritat que fa créixer i allunya d'un relativisme que fa que el bé i el mal no tinguin límits, cal ajudar a unificar el jove. I a l'Església; que els valors de l'Evangelí siguin motiu de reflexió amb els joves que fan procés a les nostres comunitats i també amb aquells allunyats per construir un diàleg sincer.
6. Demana al Sant Pare que continués apostant per la comunicació amb el món que tant necessita veus referents dels homes i dels pobles. I a l'Església, que els seus missatges siguin missatges d'esperança, de pau,

de justícia, de pregària per tantes situacions...

7. Demana al Sant Pare humilitat per demanar perdó per allò que l'Església no fa bé, i a l'Església més formació afectiva d'aquells acompanyants d'altres per tal que la transparència i la coherència de vida sigui un estímul i un testimoni.
8. Demana al Sant Pare que es fomentés més l'experiència de comunió eclesial, fomentant el treball eclesial des de projectes on preveres, religiosos i laics impulsessin a les diòcesis un treball de xarxa que fomenti la comunió i la unitat de tots els que seguim Crist.

L'elecció del papa Francesc, cal situar-la en el context de l'Any de la Fe, convocat per Benet XVI, per celebrar el 50è aniversari de l'inici del Concili Vaticà II i, també, de l'impacte de la seva renúncia.

Els reptes de l'Església catòlica són recurrents i persistents. Bàsicament, els podem resumir a l'entorn de tres eixos: el diàleg de l'Evangelí amb la cultura contemporània, amb la justícia i els pobres i amb la persona concreta.

Els documents del Concili Vaticà II, els escrits de Joan XXIII, Pau VI, Joan Pau II i Benet XVI, sense oblidar el testimoni evangèlic de Joan Pau I, ofereixen els elements necessaris per continuar l'aggiornamento de l'Església, tant pel que fa referència a l'enfortiment de la comunió eclesial, com per la revitalització de la seva missió en el món. Senzillament, es tracta de retornar a l'Evangelí.

Mai més l'arrogància, tampoc la vergonya, sinó la confessió serena i joiosa de la fe en el Crist.

Aquesta és una tasca de cada cristià i comunitat, de l'Església particular i de l'Església universal. El Bisbe de Roma, Successor de Pere, pot dinamitzar la vida de l'Església amb l'exercici de l'autoritat moral, basada en el testimoni, de manera que la societat contemporània pugui dir—tal com ho deien del Crist: «Qui és aquest que ensenya amb autoritat?» La tasca no és fàcil, però dins del canvi d'època actual, la llum i la força de l'Evangelí pot acompanyar la societat vers la veritat, la justícia, l'amor, la pau i la llibertat. L'elecció del nom de Francesc és tot un símbol de futur...

«Mai més l'arrogància, tampoc la vergonya, sinó la confessió serena i joiosa de la fe en el Crist»

CASA GAY S.A.
SERVEI DE LLOGUER

NOU MAGATZEM

Tradició i qualitat al servei de l'hostaleria des de 1880

Passatge de la Verneda, 150 08020 Barcelona
T 93 308 01 04 F 93 308 71 93
www.casagay.com

L'Evangelí ens empeny a estar al costat de les persones que més ho necessiten

CÀRITAS ÉS ESTIMAR I, ESPECIALMENT, ESTAR AL COSTAT DELS MÉS VULNERABLES

La missió de Càritas és estimar les persones i, especialment, estar al costat d'aquells i aquelles que més pateixen. Amb la crisi, cada vegada són més els i les que necessiten ajuda perquè han quedat exclosos de la societat i perquè no poden cobrir per si mateixos les necessitats bàsiques. A aquest patiment, s'hi suma el desgast emocional que suposa haver de recórrer a una entitat social per rebre ajuda en alimentació, habitatge, per als subministraments, etc. Per tot això, des de Càritas diocesana de Barcelona apostem per la prevenció, perquè veiem que el més important és prevenir les situacions de pobresa, contenir-ne les conseqüències. Ho fem gràcies al suport de centenars de persones que ens ajuden i creuen en nosaltres oferint-nos els seus recursos econòmics, temps, energies i, sobretot, solidaritat i generositat. A tots ells: gràcies! Aquesta col·laboració i xarxa, es concreta en la prevenció de Càritas a través dels següents projectes:

HABITATGE

A Càritas creiem que, de la mateixa manera que les entitats financeres han rebut ajuda, les persones també necessiten una segona oportunitat per no perdre el pis que no poden pagar i per mantenir la llar. Per això, reclamem, des del 2009, l'aplicació d'un mini Frob per a les persones que estan en risc de perdre el seu habitatge. Des de Càritas som molt conscients d'aquesta realitat social i treballem perquè les persones puguin mantenir el seu habitatge fent de mediadores amb les entitats financeres o amb els propietaris. La mediació, creiem, hauria de ser obligatòria i s'hauria de preveure, per llei, abans d'iniciar un procés judicial. El Servei de Mediació en Habitatge de Càritas dio-

Imatge de la trobada de voluntaris i voluntàries de Càritas celebrada aquesta tardor. Ells i elles són part important de la força de l'entitat!

cesana de Barcelona, que va obrir fa un any i mig, atén, assessora i tracta els casos de persones que estan en risc de perdre l'habitatge. El seu principal eix de treball és la mediació. En tot aquest temps de funcionament ja ha atès 1.300 famílies amb problemes de pagament del seu habitatge i ha evitat 300 desnonaments.

INFÀNCIA

El setembre de 2012, Càritas diocesana de Barcelona va posar en marxa el projecte Paidós per a la prevenció de la pobresa infantil. Des de Càritas volem que tots els nens i les nenes, independentment del seu context, puguin créixer com a persones i tinguin oportunitats de futur. Per això, estem al costat dels infants (especialment, aquells entre els 0 i els 3 anys) que vénen d'entorns empobrits perquè, treballant tant amb ells com amb els pares i mares, la

comunitat en què viuen, les escoles, etc. puguin deixar enrere l'espiral de l'exclusió social que ha arrossegat les famílies i obrir-se així a nous camins. Entenem que per ajudar un infant cal millorar la realitat que l'envolta. Ho fem reforçant diferents aspectes (l'educatiu, l'emocional, les habilitats dels pares i de les mares) i ajudant, si cal, en qüestions relacionades amb l'habitatge, la situació laboral, etc. Aquest projecte es du a terme en un context socioeconòmic en el qual un de cada quatre nens i nenes viuen en una situació de pobresa. Entenem que aquesta situació no és sostenible per a una societat que hauria de ser conscient del valor dels infants. Cuidar-los i protegir-los és clau perquè el nostre sigui un futur pròsper i dinàmic.

OCUPACIÓ

Des de Càritas diocesana de Barcelona veiem que les persones, malgrat que es-

tiguin a l'atur, haurien de tenir l'oportunitat de seguir vinculades al món laboral perquè les seves competències i habilitats seguissin reforçades. La realitat, però, posa en evidència que això no és així i que hi ha moltes persones que han quedat «fora de joc», sense possibilitats d'inserir-se, encara que sigui de forma temporal, al mercat laboral. Aquesta situació, que ens porta a una exclusió social laboral, esdevé quelcom insostenible per a la nostra societat. Per això, hem engegat iniciatives i projectes com *Càritas per a l'Ocupabilitat*, que fomenta pràctiques laborals amb l'objectiu que persones que es troben en una situació d'atur tinguin moltes més eines i desenvolupin habilitats per poder reinserir-se al mercat laboral. També volem destacar el projecte *Joves a l'atur*, perquè aquest col·lectiu pugui reprendre el seu projecte laboral i pugui seguir a primera línia de joc en el terreny laboral.

«App» solidària

Les tecnologies digitals s'han posat al servei de Càritas i de les persones més desfavorides a través de l'app: «Punt rere punt.» Aquesta aplicació, que permet fer donacions a partir d'1 euro i triar a quina iniciativa de Càritas es destinen els recursos, es pot descarregar gratuïtament al mòbil (per a dispositius Android) i properament també estarà disponible a l'App Store.

Mitjançant aquesta app s'informa dels diners que es necessiten per als diferents projectes —com el **Servei de Mediació en Habitatge, els centres maternoinfantils, pisos per a gent gran, cursos d'alfabetització digital...**— i de la quantitat aconseguida fins al moment. A més, la persona que faci la seva aportació pot compartir-ho fàcilment a través de les **xarxes socials** (facebook i Twitter).

Ambaixadors amb Cor de Càritas

La generositat i solidaritat de la ciutadania són les que mantenen viva la flama de l'esperança en aquests moments. Càritas diocesana de Barcelona ho ha tornat a constatar amb el compromís que destacades persones del món de l'esport i de renom internacional han adquirit amb l'entitat en adherir-se al projecte «Ambaixadors amb Cor».

Ferran Martínez, Àlex Corretja, Carles Rexach, Nacho Solozábal, Erika Villaécija, Natàlia Via Dufresne, Jordi Arrese, Enric Masip, Jordi Sans, Dr. Josep A. Pujante, Josep Lluís Vilaseca, Rubén Peris, Josep Maria Fusté, Joaquim Rifé, Leandre Negre, Sebastià Salvador, Miquel Torres, Julio Alberto Moreno i Sergio Casal són els *Ambaixadors amb Cor* de Càritas.

El principal objectiu de la seva tasca serà difondre l'acció social de la institució i representar-la en els seus àmbits d'actuació. Gràcies a la popularitat de tots ells i elles, Càritas podrà fer arribar el seu missatge encara més lluny.

Aquesta iniciativa, que es va iniciar el mes de gener, posa de manifest que la unió de les persones i la força del seu compromís són el camí per aconseguir una societat més justa i solidària. Així, Càritas ha apostat fort en els darrers anys per grups de voluntàries i voluntaris que consciencien la població sobre aquests valors. Ja funcionen amb èxit *Empreses amb Cor, Clubs amb Cor, Fires amb Cor, Universitats amb Cor i Cultura amb Cor*.

Des de fa gairebé cinc anys, el nos-

tre país es troba immers en una greu crisi econòmica i de valors que ha fet que més persones s'adrecin a Càritas demanant ajuda. El nombre de persones

ateses ha crescut el doble en relació amb l'any 2007 (això representa un 121% més) i s'han triplicat les ajudes prestades, fins a un 181%.

PERE TENA
Bisbe auxiliar emèrit
de Barcelona

«No recordo cap presentació d'un Papa en què s'hagi resat el Parenostre»

EDUARD BRUFAU
Periodista

Des del dia 28 de febrer d'enguany, hem viscut una situació eclesial molt peculiar, i en algun aspecte absolutament nova. Un bisbe de Roma, el Papa, que deixa el ministeri petrí amb plena llibertat i consciència, i s'acomiada públicament dels fidels amb paraules plenes de sentit cristià i d'humilitat. Des d'aleshores, a la pregària eucarística hem deixat d'anomenar el papa Benet en el moment en que demanem i expressem la comunió eclesial. No hem anomenat el papa Benet, però hem continuat celebrant en comunió eclesial amb el propi bisbe, i amb tots els pastors, els altres bisbes, preveres i diaques de l'Església. Ha estat, una vegada més, l'experiència de com la comunió eclesial és un do de Déu anterior a qualsevol persona que en sigui el referent, encara que la mediació del ministeri eclesiàstic és la volguda per Crist.

Des del dia 13 de març, tornem a anomenar un Papa en la pregària eucarística: el papa Francesc. «Recordeu-vos, Senyor, de la vostra Església, estesa per tot el món, feu-la perfecta en la caritat (*una cum*), juntament amb el papa Francesc, amb el nostre bisbe N i amb tots els pastors del vostre poble.» Ho farem en un context de pregària per l'Església: — «feu-la perfecta en la caritat» — perquè el ministeri jeràrquic està en l'Església i per a l'Església. La fórmula «*una cum*» significa «units amb...», «juntament...», «en comunió amb...», i, en la seva simplicitat, és un programa de vida cristiana.

Les primeres lliçons del papa Francesc

Precisament aquesta dimensió és la que traspuaven les primeres paraules del papa Francesc en adreçar-se a la multitud reunida a la plaça de Sant Pere. Comunió amb el seu predecessor, amb paraules plenes de significació: «Abans que res voldria fer una pregària pel nostre bisbe emèrit, Benet XVI. Resem tots units per ell, perquè el Senyor el beneeixi i la Mare de Déu el custodii.» Comunió amb l'Església de Roma: «Comencem aquest camí, bisbe i poble, aquest camí de l'Església de Roma, que és la que presideix en la caritat totes les Esglésies, un camí de fraternitat, d'amor i de confiança entre nosaltres.» I una comunió universal: «Resem sempre per nosaltres, l'un per l'altre, resem per tot el món, perquè hi hagi una gran fraternitat.» Si volíem saber què significa dir «*una cum*», heus aquí l'explicació del nou Papa.

Però sobretot, comunió amb Déu. Un periodista deia avui en una crònica: «Quan tothom esperava paraules importants, el Papa ens va fer resar.» I ho deia admirat i lloant-lo. És cert. No recordo cap presentació d'un Papa en què s'hagi resat el Parenostre, ni tampoc que el Papa hagi demanat al poble que pregués per ell. Quan, aquests dies, els *media* no han parat de parlar de l'agenda del futur Papa en termes de conflictes a solucionar, el Papa respon invocant la benedicció de Déu sobre el seu ministeri, abans de beneir el poble en nom de Déu. Tot d'una, tot ha quedat situat en el seu lloc, lloc de transcendència i d'espiritualitat. Com deia Benet XVI, cal parlar de Déu. I així ho ha fet el papa Francesc, per començar. S'ha inclinat en silenci davant del poble, no pas perquè el poble el beneís, sinó perquè Déu el beneís escoltant la pregària del poble. És notable, encara, la seva insistència a anomenar-

se a si mateix com a «bisbe de Roma», subratllant així el punt de partida de la seva identitat, com a Successor de Pere. «Els meus germans cardenals han anat a buscar un bisbe de Roma gairebé a la fi del món», digué amb un cert humor. És ben sabut el valor tradicional, teològic i ecumènic, d'aquesta formulació del papat. Hom pensa en els esforços de Joan Pau II i de Benet XVI per dissenyar una nova forma d'exercici del ministeri petrí. Qui sap els passos endavant que podem esperar en aquest sentit!

Un Papa que viu i exhorta a la comunió eclesial i a la fraternitat, que s'inclina davant Déu i prega amb el poble, per recórrer juntament amb l'Església el camí de la fe i de l'evangelització, un Papa que ens fa dir el Parenostre amb l'esperit de sant Francesc, i vol pregar a la Mare de Déu «demà, perquè custodii tot Roma». Aquest és el Papa que Déu ens ha donat, i que l'Església rep amb acció de gràcies. La pregària silenciosa de tots els presents, a la plaça i a casa, era una forma clara d'aquesta recepció agraïda.

Francesc. Aquest és el significatiu nom que ha triat el nou Papa. No hi ha cap predecessor a la Seu de Pere que hagi escollit anomenar-se així, i tanmateix aquest és un nom de grans ressonàncies en la tradició de l'Església.

El nou Bisbe de Roma ha desvelat que la tria d'aquest nom es deu sobretot a sant Francesc d'Assís. El fundador de la família franciscana va introduir una dimensió nova de proximitat i pobresa al començament del segle XIII, un temps de canvis importants. Era l'època en què l'Europa feudal —fins llavors profundament rural i dominada per l'aristocràcia— veia com augmentava el comerç i creixien les ciutats; l'arquitectura romànica —feixuga, fosca i pesant— era substituïda per la lleugeresa, la lluminositat i els grans espais interiors del gòtic; el món urbà, amb una nova classe social, la burgesia, prenia un protagonisme fins llavors mai vist i plantejava una sèrie de reptes a l'Església: nova pobresa urbana, reequilibri dels estaments socials, moviments religiosos heterodoxos... L'Església corria el perill de no adaptar-se a aquests canvis.

Sant Francesc, fill d'un comerciant, representava la nova classe social emergent. El *poverello* d'Assís va posar l'accent en la predicació a les masses urbanes. L'Església no havia sabut atansar-s'hi, havia descuidat flagrantment l'evangelització, i la societat urbana, assedegada de sentit, sovint havia rebut amb els braços oberts corrents religiosos que sí que predicaven, com ara els càtars. Els franciscans, com també els dominics, van reevangelitzar Europa. La nova evangelització no és tan nova...

La pobresa i la humilitat franciscanes eren la traducció al llenguatge de l'època de la sempre necessària radicalitat evangèlica. La nova societat demanava coherència a l'Església, i l'Esperit Sant la hi va proporcionar a través de sant Francesc. Proximitat, senzillesa, coherència... i amor a la creació. El conegut elogi franciscà de la natura no fa més que posar l'accent en l'aspecte creador del Déu cristià, tal com apareix en els primers versets del Gènesi. El món és bo, perquè Déu

l'ha fet, i nosaltres mateixos som fills de Déu. El mal existeix, però no té la darrera paraula. Estem cridats a viure en l'esperança.

El nou Papa és jesuïta, i precisament un dels grans sants de la Companyia de Jesús és sant Francesc Xavier. Aquest altre Francesc també va ajudar a adaptar l'Església a un canvi d'època. Al segle XVI els jesuïtes, amb sant Ignasi de Loiola al capdavant, van ser els grans sembradors de l'Evangeli en un món que ampliava horitzons cap a Àfrica, Àsia i Amèrica, que és d'on ve justament el papa Francesc. Al mateix temps van ser l'avançada del catolicisme davant la Reforma protestant. Sant Francesc Xavier va dedicar la vida a la predicació a Àsia amb una fidelitat i fermesa incommovibles. Ell va ajudar l'Església a passar de l'edat mitjana a la complexa edat moderna.

El nom de Francesc du condensades la humilitat de cor del *poverello* d'Assís i la fermesa d'esperit del noble de Xabier. Tots dos sants van fer possible l'adaptació de l'Església a una època nova. Preguem perquè el papa Francesc, ajudat per l'Esperit Sant i la comunió de tota l'Església, faci honor al seu nom.

«Francesc: humilitat de cor i fermesa d'esperit»

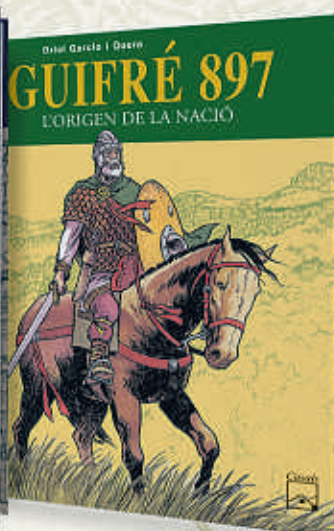
Viu la nostra història!

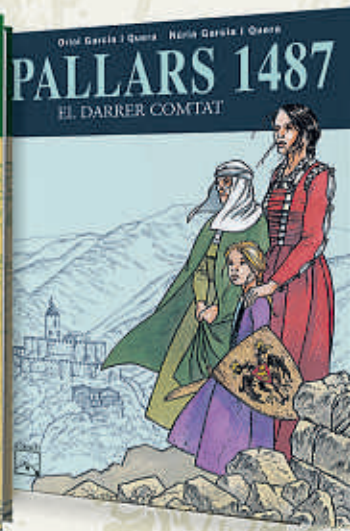
Barcelona 1714
L'onze de setembre

Corpus 1640
La revolta dels segadors

Guifré 897
L'origen de la nació

Pallars 1487
El darrer comtat

Mallorca 1229
Jaume el Conqueridor

 Casals
editorialcasals.com

VIATGERS INTRÈPIDIS

Montse Ganges / Imma Pla

Una lectura
extraordinària
de cinc vides
increïbles però reals.

MARCO POLO, ERNEST SHACKLETON,
AMELIA EARHART, THOR HEYERDAHL
I NEIL ARMSTRONG

A PARTIR
D'11 ANYS

**bam
bú**

editorialbambu.com

Reaccions a Catalunya i al món

MIQUEL ÀNGEL CODINA
Periodista

• **Josep M. Soler, abat de Montserrat:** «Destaco, primer de tot, la sorpresa d'aquesta elecció: el fet que els cardenals hagin anat a buscar un Papa a Amèrica Llatina. És la primera vegada que s'elegeix un Papa d'aquest continent, el primer Papa jesuïta i el primer que escull el nom de sant Francesc d'Assís. En segon lloc, que hagi escollit aquest nom és significatiu perquè fa pensar que vol seguir l'exemple de sant Francesc, amb un estil evangèlic, senzill, en comunió amb la creació. Durant la seva primera aparició pública, ha subratllat que volia fer camí juntament amb tot el poble cristià, que havíem de pregar els uns pels altres i, en aquesta línia, trencant el protocol, ha demanat als fidels que, abans de donar-los ell la benedicció, preguessin en uns moments de silenci per demanar que Déu el beneïsi. Un darrer aspecte que jo subratllaria de les seves paraules ha estat la insistència a dir que assumia el ministeri de Bisbe de l'Església de Roma, que és la que presideix les altres en la caritat. En aquest punt, hi veig una dimensió ecumènica valorable.»

• **Conferència Episcopal Tarraconense:** «Els arquebisbes i bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense donen gràcies a Déu per l'elecció del Sant Pare Francesc com a nou Bisbe de Roma i Successor de l'apòstol sant Pere. Expressen la seva comunió amb ell i pregunten a Déu que l'ompli de la seva gràcia perquè pugui acomplir plenament el seu ministeri de presidir totes les Esglésies en la caritat i ajudar-les a donar testimoni de Jesucrist i del seu Evangeli enmig del nostre món.»

• **Francisco José Ruiz Pérez, provincial de la Companyia de Jesús a Espanya:** «Els jesuïtes preguem per aquest company nostre, l'ara nou papa Francesc, que va realitzar part de la seva formació jesuítica a Alcalá de Henares (1970-1971), i per la tasca que té davant seu per a tota l'Església. Estem convençuts que l'Esperit l'encoratjarà a continuar, amb senzillesa i audàcia, la tasca de la nova evangelització que van iniciar Joan Pau II i Benet XVI. D'aquesta nova evangelització n'està necessitat el nostre món per poder sortir de les moltes cruïlles de present i futur.»

• **Saverio Cannistrà, general dels Carmelites:** «Gràcies de cor per haver dit que sí. Imaginem que no deu haver estat fàcil fer-ho davant de les àrdues tasques que l'esperen. Però hem vist en el seu rostre la humilitat vertadera del qui s'ofereix com a instrument del Senyor, del que deixa que sigui Ell mateix qui obri a través de les seves paraules, de les seves decisions, de les seves accions. En Sa Santedat hem reconegut un cop més l'obra de l'Esperit, la seva força renovadora, que guarda contínuament sorpreses per als seus fidels i per això donem gràcies a Déu.»

• **Pascual Chávez, rector major**

«Vol seguir l'exemple de sant Francesc, amb un estil evangèlic, senzill, en comunió amb la creació»
(P. JOSEP M. SOLER)

dels Salesians: «Abans d'impartir la seva primera benedicció com a Pontífex, ell ens ha demanat beneir-lo. En un profund silenci cadascú, des del fons del seu propi cor, ho ha fet, deixant-se guiar per l'Esperit. Ara us convido a invocar, per a Ell, l'abundància dels dons de l'Esperit, de manera que tingui la llum per discernir allò que el Senyor espera de la seva Església avui, i troba l'energia per realitzar-ho.»

• **Maria Voce, presidenta del Moviment dels Focolars:** «M'ha impressionat molt el seu estil senzill, familiar, en la primera aparició al balcó: m'ha semblat que sabia tocar el cor dels homes, de les dones i dels infants presents. Considero que en aquests moments en què la humanitat afronta greus sofriments, existeix la necessitat d'algú capaç de tocar els cors, fent sentir a cadascú l'alegria de tenir un pare i un germà que l'estima.»

• **Juan Antonio Martínez Camino, secretari general de la Conferència**

Episcopal Espanyola: «El cardenal Bergoglio va visitar Espanya el gener del 2006, convidat per la Conferència Episcopal Espanyola, per dirigir uns exercicis espirituals. Ens vam quedar amb la impressió que té el perfil d'un sant. Durant la seva estada a Madrid es va hostatjar en un lloc molt discret, com a exemple de la seva senzillesa i humilitat. De ben segur que serà un Papa excel·lent.»

• **Anastasio Gil, director d'Obres Missionals Pontífiques d'Espanya:** «Sento una gran alegria per la notícia. Novament Déu ens ha sorprès i ens hem deixat sorprendre per aquesta carícia de Déu. No tenir candidat previ garanteix l'avantatge d'estar disponible per obrir el cor i la ment a l'elegit, sense cap filtre o condicionant. Del nostre cor ha brollat un "Gratias tibi, Domine, gratias tibi!" per aquest nou do que Déu ha fet a la seva Església.»

• **L'Associació Catòlica de Propagandistes:** «Els cardenals, inspirats per l'Esperit Sant en el conclave, han sabut veure en Jorge Mario Bergoglio, fins ara cardenal arquebisbe de Buenos Aires (Argentina), la persona indicada per guiar la cristiandat en els propers anys. Una tasca que no serà fàcil en el moment actual, com tampoc no ho ha estat al llarg de la història.»

• **Jaume Pujol, arquebisbe de Tarragona:** «Quina alegria tenim tots els catòlics amb aquest Sant Pare! Ha estat molt emocionant. No el conec personalment, tan sols de referència. He sentit dir que és un gran especialista en el tema de la nova evangelització i de la

família. És el primer Papa llatinoamericà i jesuïta de la història. Ha fet un discurs amarat d'espiritualitat. Ha parlat com a Bisbe de Roma, i això és molt significatiu.»

• **Joan Enric Vives, bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra:** «Habemus Papam! Demanaria al Sant Pare que ens ajudi a buscar el que és essencial: Déu, les persones i, molt especialment, els pobres. Jo sé que ell va treballar molt per la trobada de tots els bisbes de Sud-amèrica a Aparecida, al Brasil. Va ser l'home que va tirar endavant tot aquell gran treball de les comunitats iberoamericanes, l'opció pels pobres, per les

Continua a la pàgina 25

J.M. Bonet

VITRALLS des de 1923

Vitralls emplomats
Restauracions
Gravats a l'àcid
Vitralls amb formigó

Astúries, 6 - 08012 Barcelona
Tel. 932 182 399 - Fax 932 183 098

E-mail: info@vitrallsbonet.com
www.vitrallsbonet.com

ÒPTICA HISPANO

ÒPTICS DES DE 1.941
"SOM LA FÀBRICA"

Li fabriquem les lents que vostè necessita
a uns preus molt especials

L'empresa líder en atenció al client
Com diu el nostre eslògan...
**NO SOM ELS ÚNICS
PERÒ SEGUIM SENT ELS PRIMERS**

Av. Martí Pujol, 21 (a prop de l'estació)
Tels. 93 384 13 06 - 93 384 52 11
e-mail: opticahispano@opticahispano.es
08912 BADALONA

PÀRKING GRATUÏT

comunitats de base i per les parròquies i, sobretot, la nova evangelització, feta de paraules però també de fets de conversió.»

• **Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa:** «Com a cardenal arquebisbe de Buenos Aires va predicar l'any 2006 als bisbes espanyols uns exercicis espirituals. Vam compartir uns dies amb ell. El tracte va ser agradable i edificant. Em va semblar una persona espiritual, ben formada, molt senzilla, molt propera i amb experiència de govern i de gestionar situacions difícils. Estic content, agraït i prego per ell; amb tota la diòcesi estic des d'aquests moments ja a la seva disposició i en comunió eclesial.»

• **Francesc Pardo, bisbe de Girona:** «Estic molt content que el nou Papa hagi triat el nom de Francesc! Hi ha una sèrie de petits gestos importants que hem pogut veure en la seva primera aparició pública. Cal recordar que sant Francesc, en aquell temps, amb la seva pobresa i senzillesa, va ser un gran impulsor per reformar l'Església. Parlar de Bisbe de Roma en aquests moments en què cal recuperar la doctrina de la col·legialitat episcopal és important. Vull destacar també la seva dimensió espiritual, però una dimensió que toca de peus a terra. Abans d'impartir la benedicció, va demanar que la gent pregués per ell. Hem de donar gràcies a Déu pel nou Papa. És el Papa que l'Església i el món necessita avui.»

• **Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat:** «La meva primera impressió ha estat de sorpresa. Pense que ha estat una elecció oportuna per diversos aspectes. És un home espiritual. Fa anys va predicar uns exercicis espirituals als bisbes espanyols. És un home de tarannà evangèlic. Fa seva la presència del món hispanoamericà al Vaticà, al centre de l'Església.»

• **Xavier Novell, bisbe de Solsona:** «Estem contents! Tenim Papa! És una joia per al poble catòlic. M'ha sorprès amb la seva pregària senzilla i popular (Pare nostre, Ave Maria i Glòria) pel Papa emèrit. Vull destacar la seva senzillesa, humilitat i esperit ignasià. Un signe del que serà el seu pontificat. Tots els fidels tenim un nou Papa, que ens estimarà i ens portarà en el cor. L'elecció del nom de Francesc ens convida a tots a una revitalitat evangèlica.»

• **Joan Piris, bisbe de Lleida:** «El fet que s'hagi triat un llatinoamericà m'agrada. Estic content pel nom que ha triat. Que un jesuïta triï el nom de Francesc és un signe important. Sembla un home molt senzill i proper. S'acostuma a parlar molt de l'Església i poc de Jesús, i el nou Pontífex ha començat a parlar de Jesús i ens ha fet pregar en públic. Això és un signe molt important.»

• **Romà Casanova, bisbe de Vic:** «Valoro el nou Sant Pare com un do de Déu, com una elecció de l'Esperit Sant. Hi hem de veure una obertura de Déu, que vol obrir horitzons nous. El primer contacte entre el Papa i la comunitat cristiana va ser una experiència preciosa. És un Papa que té personalitat, idees pròpies, que ens convidarà molt a pregar, com a bon jesuïta.»

• **Federico Lombardi, director de l'Oficina de Premsa de la Santa Seu:**

«Estic molt content que hagi estat triat un llatinoamericà. Coneixem les esperances que hi havia en aquest continent, on viu la gran part dels catòlics. L'elecció del nom Francesc és molt significativa. És un nom que mai abans no havia estat triat i evoca senzillesa, testimoni evangèlic. El cardenal Bergoglio és jesuïta i els jesuïtes es caracteritzen pel servei a l'Església tot recollint tots els carismes que el Senyor ens dona, allà on es necessiten, però intentant evitar els llocs de poder. Per a mi aquesta elecció assumeix el significat d'una crida al servei, una crida forta i no una recerca de poder o d'autoritat. Estic convençut absolutament que tenim un Papa que vol servir.»

• **Armand Puig, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya:** «És un Papa que agermana una gran densitat espiritual amb una humanitat profunda, i el desig de donar una imatge d'Església de compromís sobretot amb els pobres.»

• **Conferència Episcopal Argentina:** «Benvolgut Jorge, la nostra alegria brolla de la fe en Jesucrist, Senyor de la història, per haver acceptat servir l'Església com a Successor de Pere. Encomano el teu ministeri a la protecció de la Mare de Déu de Luján.»

• **Joaquín Sucunza, vicari general de la Conferència Episcopal Argentina:** «És un regal i una alegria per al poble argentí! És un home d'una capacitat enorme, d'una fe enorme; un home que prega molt i un home molt proper als capellans, als pobres i, fonamentalment, un home que va subratllar la tasca missionera de l'Església als nostres llocs i a la nostra pròpia ciutat. L'admiro moltíssim.»

• **Jaume Aymar, director de Catalunya Cristiana i Ràdio Estel:** «Voldria subratllar el fet que el nou Papa sigui un jesuïta. Cal recordar que la Companyia de Jesús, al llarg de la història, ha passat per èpoques molt

«Aquesta elecció assumeix el significat d'una crida al servei, i no una recerca de poder o d'autoritat» (P. FEDERICO LOMBARDI)

dures. És interessant que un jesuïta es faci dir Francesc. Per elaborar els seus exercicis, sant Ignasi es va inspirar en l'obra d'un gran franciscà: Ramon Llull. El Papa, en les seves primeres paraules, ha parlat de fraternitat, que és el missatge essencial de sant Francesc. També cal ressaltar que és argentí. Recentment, el cardenal Ricard M. Carles comentava a les pàgines de *Catalunya Cristiana* que li agradaria un Papa provinent de Llatinoamèrica perquè és el lloc on hi ha un nombre més gran de catòlics al món. És un argentí amb descendència italiana. Per tant, és una figura molt completa.»

• **Artur Mas, president de la Generalitat de Catalunya:** «Felicitó el nou Sant Pare Francesc, cardenal Jorge Mario Bergoglio, per la seva elecció com a nou Pontífex de l'Església catòlica, en nom meu i també del poble de Catalunya, i li expresso els meus millors desitjos per al pontificat que ara comença. La identitat catalana enfonsa profundament les seves arrels en el cristianisme i els seus valors universals d'amor i justícia. Espero que el nou Sant Pare sigui un bon exemple, fins i tot més que un bon mestre, que ajudi l'Església i també a tots, creients i no creients, a oferir una guia que ajudi el món a progressar en pau, harmonia i justícia solidària.»

• **Mariano Rajoy, president del**

Govern espanyol: «En aquesta ocasió privilegiada i històrica en què l'Església es fa més universal que mai, us manifesto la disposició del meu Govern per mantenir i, si cal, reforçar, les especials relacions entre la Santa Seu i Espanya, sobre la base dels profunds valors que compartim: la vida, la dignitat humana, la llibertat, la pau i la justícia. Estic convençut que el vostre ministeri apostòlic i el vostre guiatge de l'Església contribuiran de manera decisiva a un món millor, en benefici de la convivència entre totes les nacions i creences religioses.»

• **Ban Ki-moon, secretari general de l'ONU:** «Esperem poder continuar la relació de cooperació entre les Nacions Unides i la Santa Seu sota el seu nou lideratge. Compartim objectius comuns, des de la pau a la justícia social i els drets humans fins a la lluita contra la pobresa i la fam, tots ells elements importants d'un desenvolupament sostingut.»

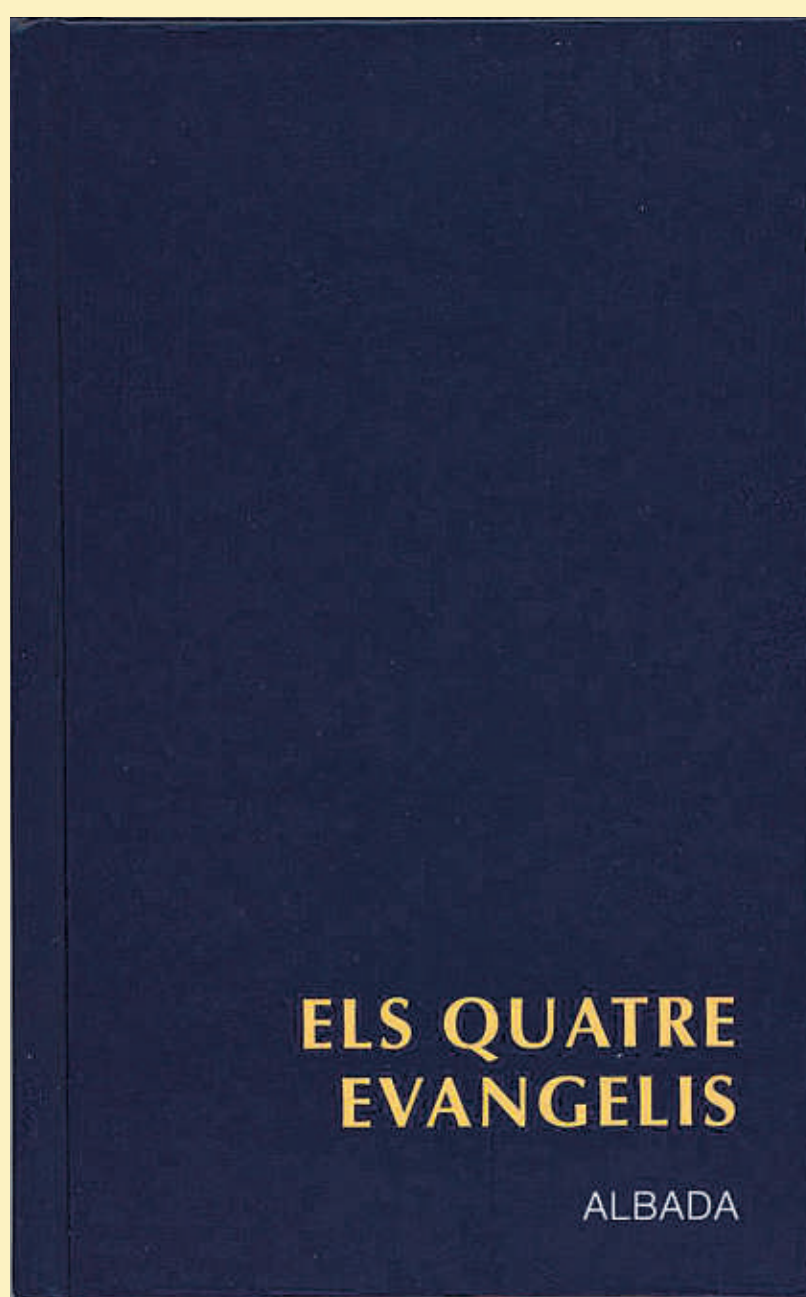
• **Cristina Fernández de Kirchner, presidenta d'Argentina:** «En el meu nom, en el del Govern argentí i en representació del poble del nostre país, vull saludar-lo i expressar-li les meves felicitacions amb motiu d'haver estat elegit com a nou romà Pontífex de l'Església universal.»

• **Barack Obama, president dels Estats Units:** «Així com he valorat la nostra tasca amb el papa Benet XVI, espero treballar amb Sa Santedat per avançar en la pau, la seguretat i la dignitat per al nostre proïsme, sense importar la seva fe. Ens unim amb els pobles del món per oferir les nostres pregàries pel Sant Pare quan comença la tasca sagrada de liderar l'Església catòlica en el nostre món modern.»

• **François Hollande, president de França:** «França, fidel a la seva història i als principis universals de llibertat, igualtat i fraternitat sobre les quals basa la seva acció en el món, continuarà amb el diàleg que sempre ha mantingut amb la Santa Seu, al servei de la pau, la justícia, la solidaritat i la dignitat de l'home.»

EDITORIAL ALBADA

Saluda el nou Papa **Francesc**

Llibreries on es poden adquirir obres d'Albada:

BARCELONA : GARBÍ, Via Augusta, 9 - GARBÍ UIC, Inmaculada, 22 - GARBÍ IESE, Av Pearson, 21 - CLARET, Roger de Llúria, 5 -
BALMES, Durán i Bas, 11 - CANALES, Fabra i Puig, 1-3 - ABACUS, Córcega, 271 - PAPERS I LLIBRES PLATÓN, Balmes, 320 - ÀNGELUS, València, 216
BADALONA: MARTÍNEZ, Arnús, 25 - DUATIS, Francisco Planas i Casals, 40 - SALTA MARTÍ LLIBRES, Canonge Varanera, 78 -
FRAGA: BADIA, Av De Aragón, 1
GIRONA: EMPÚRIES, Álvarez de Castro, 6 - DIOCESANA, Plaça del VI, 2 - GELI, ARGENTERIA, 18
HUESCA: PAPE-IDEA, Calvario, 28 Monson
HOSPITALET: MONTSE, Plaça Francesc Macià, 1
LA GARRIGA: LA TALAIA, Can Xic Corder, 23
LLEIDA: CACELLES, Mayor, 46 - RAMÓN LLULL, La Palma, 9 - COMPANY CENTRE, Lluís Companys, 4 - SERRA, Davant, 33 -
MONTSERRAT, Bisbe Iurita, 2 (Aimacelles) - ALFEREZ ORÓ, Mayor (Torres de S.), 15
MATARÓ: ROBAFAVES, Nou, 9
MOLLERUSA: DALMASES, Verdaguer, 5
PALMA DE MALLORCA: SAN PABLO, San Miguel, 66
PAMPLONA: UNIVERSITARIA, Sancho el Fuerte, 24
RUBI: L'OMBRA, Pere Esmendia, 21 - FARELL, Josep Saltó i Carreras, 17-19 - GRÁFRICAS VENTURA, San Pedro, 32
SABADELL: PAES, Av Concordia, 87 - TÉCNICA, Tres creus, 65-73
SANT CUGAT: EL CELLER DELS LLIBRES, Rambla del Cellar, 25 - GARBÍ SANT CUGAT, Hospital General de Catalunya, Gomera s/n - ALEXANDRIA, C/ de Villà, 10 - XANFRÀ, Rambla del Cellar, 97
SANT QUIRSE DEL VALLÉS: DINA 4, Sant Pere, 1
SEVILLA: TARSIS, Av Luis de Morales, 1
TARRAGONA: ROSA MARTÍ ESCRIVÀ, Bon aire, 8
TERRASSA: CAU PLE DE LLETRES, Cremat, 15 - CINTA, Ample, 95-97 - GRAFOS, Camí Fondo, 24 - LLETRES I PUNT, Prat de la Riba, 79
TORDERA: TORDERA, alcalde Vendrell s/n
VILANOVA I LA GELTRÚ: LA MOLASA, Sant Gervasi, 36

EDITORIAL ALBADA, S.L.
Plaça Freixa i Argemí, 8-4r.2n
08224 Terrassa (Spain)
Tel. 93 735 07 52 / 609 07 08 54
Fax 93 735 13 45
mariana@editorialalbada.com
www.editorialalbada.com
Mariana Granillo Casas

«El Papa aportarà saviesa evangèlica i de govern»

RICARDO BLÁZQUEZ, VICEPRESIDENT DE LA CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

ROSA MARÍA JANÉ CHUECA
Periodista

Mons. Ricardo Blázquez coneix personalment el papa Francesc. Va treballar amb ell a la V Conferència General de l'Episcopat Llatinoamericà i del Carib, a Aparecida (Brasil), i va participar en els exercicis espirituals que va impartir el 2006 el llavors cardenal Jorge Bergoglio als bisbes espanyols.

L'ha sorprès un conclave tan ràpid?

Efectivament ha estat un conclave molt curt... Jo esperava que fins dijous al matí o a la tarda els cardenals no es posarien d'acord. Els felicito per la feina que han fet, perquè escollir Papa és un encàrrec molt delicat. Penso que hi ha hagut sorpresa fins a cert punt. En l'anterior conclave es va filtrar que el cardenal Bergoglio va ser el segon nom més votat i ara els cardenals han recordat aquell candidat...

Com és el nou Papa?

Quan va sortir a la lògia vaticana, la imatge que va mostrar era la mateixa que jo ja tenia d'ell. És una persona senzilla, que escurça les distàncies; en l'entorn abat murs. És molt directe però molt respectuós. És una persona molt humil i la humilitat li dona valor. No es doblega a reivindicacions sense sentit. És un home lliure i molt ben format, ha estudiat a Alemanya. És de paraula fàcil, tot i que sobri i discret. Alguns mitjans han dit que té cara de bona persona i ho és. Els seus fets són de bona persona. Altres diuen que té similituds amb Joan XXIII, però jo encara no ho he pogut percebre...

Finalment un Pontífex americà?

El fet que sigui americà manifesta la catolicitat de l'Església, la seva universalitat. El col·legi cardenalici ja va fer un pas important amb Joan Pau II, perquè va tallar amb la tradició no escrita de

Papes de procedència italiana. D'Europa ara hem saltat a Amèrica. La procedència del Papa ja significa força menys que abans. El que importa és que sigui qui millor pugui desenvolupar el ministeri petrí, vingui d'on vingui.

També és el primer jesuïta que arriba a la seu de Pere...

La formació jesuïta marca força les persones. Amb el seu bagatge d'espiritualitat, de coneixement, de formació... pot fer un gran servei al ministeri petrí.

Com valora que s'hagi posat Francesc de nom?

S'ha posat Francesc per sant Frances d'Assís, un dels sants més admirats de la història de l'Església, transparent de Nostre Senyor Jesucrist. Però probablement també ha pensat en sant Francesc Xavier, prototip del missioner.

Hem d'esperar sorpreses d'aquest Pontífex?

Hem de deixar-nos sorprendre per moltes iniciatives que prendrà... Aquest Papa aportarà saviesa evangèlica i de govern. I això és una gran aportació! El Senyor va proporcionant a l'Església els mitjans i les persones que necessita en cada moment.

«La procedència del Papa ja significa força menys que abans. El que importa és que sigui qui millor pugui desenvolupar el ministeri petrí, vingui d'on vingui»

Especializados en el **asesoramiento y tramitación** de servicios de entierro desde 1950

“...Estabamos desolados...Gesmor nos asesoró para que todo fuera más sencillo y seguro una gran ayuda”

Llámenos y le atenderemos sin ningún tipo de compromiso

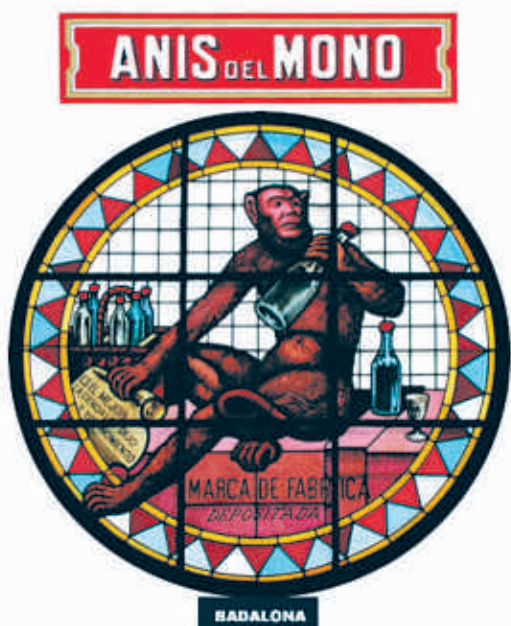
902 116 593

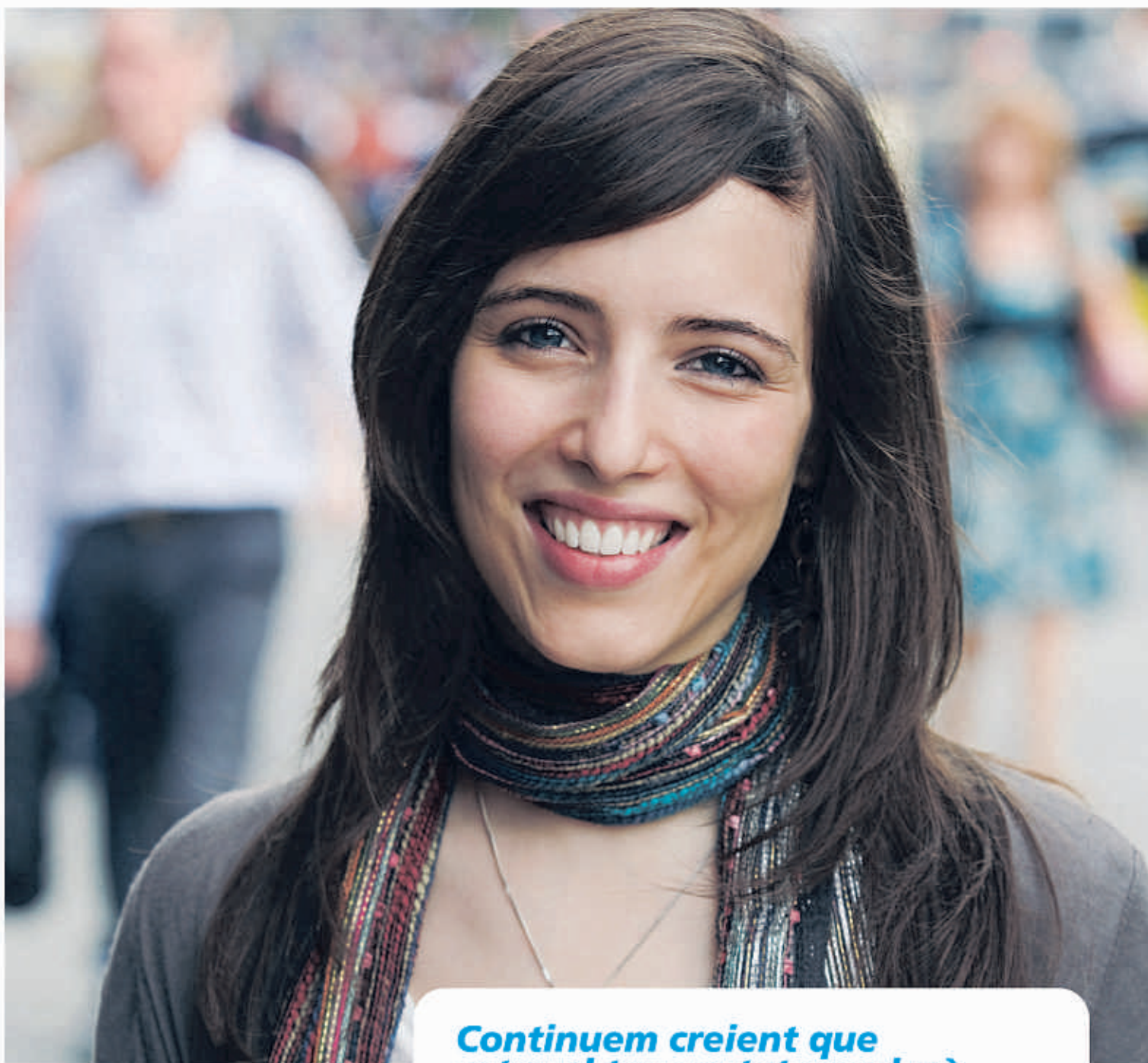
Servicio permanente
24h al día y 365 días al año

Casanova 148, entlo 1ª - 08036 Barcelona
Tel: 902 116 593 - 93 454 44 08 Fax: 93 451 01 67 - 93451 36 82
desy@gesmor.com - www.gesmor.com

GRUPO DESSY DESDE 1946 | GESTORIA DESSY | GESMOR

Mas información www.gesmor.com

**Continuem creient que
estar al teu costat ens durà
sempre molt lluny**

[Tu] ets l'Estrella

**CaixaBank,
Millor Banc d'Espanya**

La prestigiosa revista *Euromoney* ens ha distingit amb el Premi a l'Excel·lència com a Millor Banc d'Espanya. Un reconeixement que ens anima a continuar sent fidels a la nostra manera de fer les coses. Ahir, avui i sempre. Els nostres valors no canvien.

Best Bank in Spain